

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ
สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา

เดือนฉาย จินดา

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

อาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยพะเยา

.....
(ดร.ดารินทร์ อินทับทิม)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์พูนพงษ์ งามเกษม)

คณบดีคณะศิลปศาสตร์

กรกฎาคม 2559

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้บริหาร และท่านคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกล่าวนำขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ผศ.ดร.สุกัญญา เกาะวัฒนากุล มหาวิทยาลัยพะเยา นายวิลาศ เขื่อนแก้ว ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา นางพฤษยา พรหมเสน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคมที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ สนับสนุนส่งเสริมการใช้เครื่องมือในงานวิจัย และการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานทุกขั้นตอนตลอดมา และขอขอบคุณ ดร.ดารินทร์ อินทับทิม อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะในการสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอน ด้วยความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด และให้คำแนะนำในการจัดทำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เกี่ยวกับรายงานผลการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะที่มีเนื้อหาท้องถิ่นบ้านถ้ำ ที่เป็นเครื่องมือในงานวิจัยที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นด้วยความสละเวลาและเมตตาเป็นที่ยิ่ง

ทั้งนี้คุณประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ขอมอบแต่ครูบาอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้มีความรู้และผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

เด็อนฉาย จินดา

เรื่อง: การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา

ผู้ศึกษาค้นคว้า: เดือนฉาย จินดา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2559

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ดารินทร์ อินทับทิม

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

บทคัดย่อ

การศึกษาและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น ถุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน แบบทดสอบรายบท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 80.26/84.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, $SD = 0.53$)

Title: THE DEVELOPMENT OF READING EXERCISES BASED ON LOCAL TOPICS OF BANTHUM FOR MATTAYOMSUKSA 4 STUDENTS IN THUMPINWITTAYAKOM SCHOOL, PHAYAO

Author: Duenchay Chinda, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2016

Advisor: Dr.Darinthorn Intabtim

Keywords: reading Exercises development, reading Exercises based on Local Topics

ABSTRACT

The purpose of this study were 1) to create and analyze the efficiency of reading exercises based on local topics “Thumpin is My Hometown” for mattayomsuksa 4 students in Thumpinwittayakom school on the basis of 80/80 standard criteria 2) to compare the achievement of the students before and after learning by using reading exercises 3) to study the satisfaction of students in using reading exercises based on local topics of BanThum.

The sample of this study consisted of 20 Mattayomsuksa4 students during the second term of the academic year 2015 from Thumpinwittayakom school who were selected by the simple random sampling with the lottery method. The instruments were 1) the reading exercises based on local topics of BanThum 2) the reading comprehension tests 3) the reading achievement test 4) the students’ satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t–test.

The results of the study were 1) the efficiency of reading exercises based on local topics was 80.26/84.22 follow the standard criteria of 80/80 2) the students’ achievement on reading after using reading exercises was significantly higher than before using the materials at the .01 level 3) the students’ satisfaction toward learning by using reading exercises based on local topics was at high level. ($\bar{X} = 4.66$, SD = 0.53)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	12
แบบฝึกทักษะ.....	16
การอ่านภาษาอังกฤษ.....	20
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	28
ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory).....	32
ความพึงพอใจในการเรียน.....	37
องค์ประกอบของโครงสร้างความรู้เดิม.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
5 บทสรุป.....	83
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	99
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	100
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	101
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	129

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงผลคะแนนการทดสอบทักษะการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียนวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 30212) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปี การศึกษา 2556-2557.....	4
2	แสดงข้อมูลการสอบถามความสนใจและความต้องการของนักเรียน ในการ เรียนภาษาอังกฤษจำนวน 222 คน โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นในวิชา ภาษาอังกฤษ (อ 30211).....	49
3	แสดงโครงการสอนกำหนดการสอน วิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212) ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558.....	57
4	แสดงการออกแบบและกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..	62
5	แสดงผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown.....	76
6	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212) ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 ชุดที่ 3 และชุดที่ 4	77
7	แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown.....	79
8	แสดงค่าเฉลี่ย () และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	80

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดทางการศึกษา.....	44
2 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 4.....	48
3 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้.....	56
4 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน.....	62
5 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็น ในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม และสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา รวมทั้งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย ไปสู่สังคมโลกต่อไป (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 1)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง หรือภาษาสากล (International Language) ที่สำคัญ ภาษาหนึ่งซึ่งใช้ในการติดต่อกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อคนไทย โดยเฉพาะ ในด้านการศึกษา อันมีผลต่อการประกอบอาชีพและสื่อสารกับสังคมโลก ทั้งนี้ รัฐบาลได้ตระหนัก ถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้บัญญัติภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และกำหนดให้มีสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เรียนในทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาให้คนไทย มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถเลือกสรรสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการ ช่วยพัฒนาความคิด ของตนเอง ของครอบครัว ของชุมชน และของประเทศ สถานศึกษาควรจัด กระบวนการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะตามสภาพจริงเพื่อการสื่อสาร ฉะนั้น การจัดกิจกรรม ที่เน้นทักษะการสื่อสาร จึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน เพราะการจัดกิจกรรมเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนการสอน เป็นการสร้าง สภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน กับครูผู้สอน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สามารถ นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันของตนเองเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคมและ เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา (Social Cultural Function) ตลอดจนสามารถสื่อความหมายได้อย่าง ถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Function) (อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์, 2549, หน้า 2-3) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนควรจัดกิจกรรม ให้หลากหลาย ทั้งการฝึกทักษะทางภาษาและ กิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้จักวิธีการเรียนภาษา ด้วยตนเองควบคู่กัน เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้เรียน ที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independent) และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต (Lifelong Learning) นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการ สอนคิด อย่างมีระบบ มีเหตุผล มีวิจารณญาณ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ปัญหาด้วย

ตนเอง รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะตามระบอบประชาธิปไตย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบันด้วย (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษตามกำหนดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ทุกโรงเรียนจึงให้ความสำคัญและเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก โดยมุ่งเน้นการเรียนทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดี และมีทักษะในการใช้ภาษาให้กับนักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (อารีย์ วาศน์ อำนวย, 2545, หน้า 4) และสภาพสังคมปัจจุบันผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน ตลอดเวลา ซึ่งทักษะทั้ง 4 ด้านล้วนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน

ทักษะการอ่าน เป็นอีกทักษะที่ใช้กันมากที่สุดและมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของประชากรโลกในปัจจุบัน เนื่องจากเอกสารสิ่งพิมพ์ หนังสือ ตำราเรียน วารสาร ป้ายประกาศ ฉลากยา ฉลากคำแนะนำการใช้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และป้ายชื้อถนน ล้วนเป็นสิ่งจำเป็น ที่ทุกคนต้องอ่าน และมักจะตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, หน้า 3) การอ่าน จึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่ทำให้มนุษย์สามารถศึกษา หรือ สืบค้นข้อมูลข่าวสาร และความรู้ต่าง ๆ ได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่ และโอกาส ตลอดจนมีประโยชน์และความจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน และการเตรียมความพร้อมสู่อนาคต เนื่องจาก การอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงหรือการพักผ่อนหย่อนใจ สร้างสรรค์จรรโลงใจ ช่วยให้รู้ เท่าทันเหตุการณ์ และความเปลี่ยนแปลงของโลกไม่ว่าจะเป็น การอ่านจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้การอ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก ตระหนัก และเกิดการพิจารณาไตร่ตรอง ที่จะหลีกเลี่ยงหรือปฏิบัติตาม รวมทั้งก่อให้เกิดความรู้ และการพัฒนาตนเอง ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียน อาชีพการงาน และนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติได้ การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็น ในการแสวงหาความรู้ที่ต้องเรียนรู้ และฝึกฝนให้เกิดเป็นนิสัย (แมนมาส ขวลิต, 2544, หน้า 12) ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถ และทักษะ ในการอ่านภาษาอังกฤษ จึงเข้าถึงวิทยาการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และถูกต้อง การอ่านจึงช่วยให้คนมีความรอบรู้ ฉลาด ทันโลก ทันเหตุการณ์ และเป็นกุญแจไขสู่ความสำเร็จ (วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 254, หน้า 1)

แต่อย่างไรก็ตามพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และไม่เป็นที่น่าพอใจ ถึงแม้ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขอย่างต่อเนื่องตลอดมา (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 149) ทั้งนี้เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพราะการอ่านไม่ใช่แต่เพียงอ่านตัวหนังสือออกเท่านั้นแต่ต้องมีความเข้าใจด้วย ปัญหาอย่างหนึ่งในการอ่าน คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากไม่

เข้าใจความหมายของศัพท์ ที่มีอยู่ในข้อความที่กำลังอ่าน (สมุทฺร เช่นเชาวนิช, 2542, หน้า 19)

นอกจากนี้ อารีย์ สังฆานาคินทร์ (2542, หน้า 2-3) และ สุชาติา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544, หน้า 5) ได้กล่าวไว้ในทิศทางเดียวกันว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จ เกิดจากผู้เรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะการจัดการเรียนการสอน ครูยังเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และหากผู้เรียนไม่มีภูมิหลัง (Prior Background Knowledge) เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ไม่ว่าจะป็นเนื้อหาหรือวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ละเอียดหรือลึกซึ้ง ก็ย่อมที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาได้ยาก และทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ สอดคล้องกับ Verna (1997, pp. 49-50) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่ทำให้การสอนอ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยประสบความสำเร็จเป็นผลมาจากการขาดแคลนสื่อ หรือแบบฝึกทักษะการอ่านที่สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน และเนื้อหาที่ใช้เป็นสื่อการสอนนั้นก็ป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ สถานที่ บุคคลในสังคม และสิ่งแวดล้อมของต่างประเทศ ดังนั้น หน้าที่ของครูผู้สอนทักษะการอ่านคือ การเลือกสื่อประกอบการสอนอ่านให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน เนื้อหาหลากหลาย เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ทันสมัย เหมาะกับระดับความยากง่ายตามระดับชั้นและสอดคล้องกับภูมิหลังของผู้เรียน

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องและสัมพันธ์กับประสพการณ์ตรงของผู้ศึกษา ทั้งในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสพการณ์ในด้านการเรียนการสอนกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยกัน พบว่า การสอนทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษา และครูผู้สอนส่วนใหญ่กำลังเผชิญกับปัญหาอยู่ในเวลานี้ ถึงแม้ว่าครูผู้สอนได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานช่วงชั้น ใช้สื่อการเรียนรู้อ และเนื้อหาที่หลากหลายและทันสมัยแล้วก็ตาม แต่ความสามารถในทักษะการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังค่อนข้างต่ำเช่นเดิม

จากการวิเคราะห์และอภิปรายร่วมกันของผู้ศึกษาและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต่าง มีความคิดเห็นในแนวเดียวกันว่า สาเหตุที่ผู้เรียนมีทักษะการอ่านต่ำ ไม่ให้ความสนใจ และไม่เห็นถึงความสำคัญในการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากเนื้อหาหรือบทอ่านเป็นเรื่องที่ยาก ไกลตัวนักเรียน มีคำศัพท์ โครงสร้างภาษาที่มากและยากเกินไป ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และรู้สึกท้อแท้ ในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อย่างต่อเนื่อง แต่พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้ศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์สถานศึกษากำหนด คือ นักเรียนร้อยละ 60 ต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับ 2.5 ขึ้นไป แต่จากข้อมูล ที่ได้รวบรวมใน 2 ปีการศึกษาย้อนหลัง คือ ปีการศึกษา 2556-2557 ผลทดสอบปลายภาคเรียนของโรงเรียน นักเรียนยังมีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

ตาราง 1 แสดงผลคะแนนการทดสอบทักษะการอ่าน การฟัง การพูดและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 30212) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556-2557

ปีการศึกษา	ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด	ทักษะการอ่าน	ทักษะการเขียน
	25 คะแนน	25 คะแนน	25 คะแนน	25 คะแนน
2556	14.92	14.87	14.15	14.69
	62.68	62.48	59.60	61.76
2557	15.10	15.24	14.42	14.74
	63.40	63.96	59.68	61.96
เฉลี่ย	62.04	62.22	59.14	60.86

จากความสำคัญของการอ่าน และปัญหาการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมา ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสื่อการเรียนรู้อีกเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถ รวมทั้งเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป จึงได้จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น โดยเชื่อว่า แบบฝึกทักษะการอ่านชุดนี้มีความครอบคลุมที่จะช่วยในการแก้ไขปัญหาทั้ง 3 ด้านของการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมาข้างต้น เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสะดวก ใช้ง่าย ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ช่วยให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น ดังที่ ดร.ณิ เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) และ อัจฉรารัตน ศิริรัตน์ (2549, หน้า 48)

ได้ให้แนวคิดที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สร้างขึ้น ตามความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน ทำให้ครูมองเห็นข้อบกพร่อง และจุดอ่อน ของผู้เรียน เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจบ บทเรียนและช่วยเสริมทักษะ ทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น เพื่อให้ผลการเรียนการสอนบรรลุ จุดมุ่งหมาย มีความสนุกสนาน ในการเรียน และทำให้มีความชำนาญในทักษะนั้น ๆ เพิ่มขึ้น

ประการสำคัญแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นเป็นสื่อการเรียนรู้อันที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท สภาพแวดล้อมของนักเรียนและโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคมเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่สื่อการเรียนรู้อะไรก็ตามคอมพิวเตอร์ หรือสื่อประเภท ICT ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการและจำนวนของนักเรียน ดังนั้น แบบฝึกทักษะ การอ่านดังกล่าวจึงเป็นคำตอบและตัวเลือกที่ดี เหมาะสมกับนักเรียนและบริบทของโรงเรียน อย่างแท้จริง

อีกประการหนึ่ง แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น เป็นการนำเนื้อหาสาระในท้องถิ่นของผู้เรียนมาใช้เป็นสื่อกลางในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียน และการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของตนให้ดีขึ้น เนื่องจากเนื้อหาในบทเรียนเป็นเรื่องราวอยู่ใกล้ตัวของผู้เรียน ผู้เรียน ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน และมีประสบการณ์เดิมหรือประสบการณ์ตรง จึงน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น เรียนรู้ อย่างมีความหมาย จนเกิดความมั่นใจในการเรียน เกิดการฝึกฝนทักษะทางภาษา มีความกระตือรือร้น และมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน ดังที่ สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2547, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางหนึ่ง ที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น คือการเลือกเนื้อหา ที่มีภูมิหลังด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนมาเป็นสื่อในการเรียนการสอน เพราะสื่อหรือเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยจะทำให้ผู้เรียนทำความเข้าใจ ความหมายทางด้านภาษาของผู้เรียนได้ง่าย รวดเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเนื้อหาสาระท้องถิ่นที่นำมาพัฒนาแบบฝึกทักษะครั้งนี้เป็นข้อมูล เรื่องราว และบริบทเกี่ยวกับตำบลบ้านถ้ำ โดยผู้ศึกษาได้นำมาสร้างและพัฒนาให้สอดคล้องกับเรื่องราว ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนและประเด็นสำคัญที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป สถานที่ท่องเที่ยว เทศกาลประเพณี และสินค้าผลิตภัณฑ์ของตำบลบ้านถ้ำ

อนึ่ง แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการตอบสนอง และสอดคล้องกับ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ที่ระบุว่า ในการจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญมากที่สุด ครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จาก สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน โดยครูผู้สอน ควร มี กระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย คำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน เน้นการจัดการเรียนการสอนตาม สภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จาก การปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 21) และแบบฝึกทักษะ ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้น ยังสัมพันธ์กับหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ที่กล่าวไว้ว่า ควรส่งเสริมให้มีการนำเนื้อหาท้องถิ่นมาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ และนำความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของ ตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย ใช้ภาษา ต่างประเทศเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ ชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติในการสร้างความร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ และการแข่งขันใน สังคมโลกต่อไป (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 174-177)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น เพื่อต้องการทราบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหา ท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เป็นอย่างไร สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นหรือไม่ และนักเรียนมีความ พึงพอใจในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการศึกษา

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูง ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 74 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 36 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
2. ระยะเวลาในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2558 ใช้เวลา ในการศึกษา 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง
3. เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาพัฒนาเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นเนื้อหาในท้องถิ่นของตำบลบ้านถ้ำ ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตำบลบ้านถ้ำโดยใช้ชื่อเรื่องว่า Thumpin is My Hometown
2. สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ โดยใช้ชื่อเรื่องว่า Thumpin's Important place
3. เทศกาลประเพณีที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ โดยใช้ชื่อเรื่องว่า Thumpin's Festival
4. สินค้าผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในตำบลบ้านถ้ำ โดยใช้ชื่อเรื่องว่า Thumpin's OTOP
5. ตัวแปร
 - 5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 5.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 5.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการสร้างหรือการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และการปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับระดับความรู้และความสามารถของผู้เรียน

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ประเภทสิ่งพิมพ์ที่พัฒนาขึ้นสำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความ จับใจความสำคัญ สรุปความ รวมถึงความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ สำนวน คำอ้างอิง และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของผู้เรียน โดยทดสอบจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ และจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน

เนื้อหาท้องถิ่น หมายถึง เนื้อหา ข้อมูล หรือเรื่องราวเกี่ยวกับตำบลบ้านถ้ำที่นำมาพัฒนา เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเนื้อหาท้องถิ่นที่นำมาพัฒนาได้มาจากการเก็บรวบรวม จากเอกสาร การสอบถาม การสัมภาษณ์ และการศึกษาค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown หมายถึง สื่อการเรียนรู้ประเภทสิ่งพิมพ์ ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นสำหรับใช้ในการสอน

อ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 เรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียน

ประสิทธิภาพเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์การประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ดังนี้

1. 80 ตัวแรก หรือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มทั้งหมดที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมทุกชุด

2. 80 ตัวหลัง หรือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทั้งหมด จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของนักเรียนแต่ละคนในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งทำการวัดและประเมินผลจากการทดสอบหลังเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด หรือทัศนคติเชิงบวกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการวัดด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและเป็นแนวทางในการนำไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนต่อไป
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2. แบบฝึกทักษะ

2.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

2.2 ลักษณะของแบบฝึกทักษะ

2.3 ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

2.4 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.5 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

2.6 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

3. การอ่านภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการอ่าน

3.2 องค์ประกอบของการอ่าน

3.3 ความสำคัญของการอ่าน

3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

3.5 การประเมินผลการศึกษาภาษาอังกฤษ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม

5.1 ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิม

- 5.2 ความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิม
- 5.3 องค์ประกอบของโครงสร้างความรู้เดิม
- 5.4 โครงสร้างของความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน
6. ความพึงพอใจในการเรียน
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจในการเรียน
 - 6.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน
 - 6.3 วิธีสร้าง ความพึงพอใจในการเรียน
 - 6.4 ประโยชน์ของความพึงพอใจในการเรียน
7. ภูมิหลังท้องถิ่น บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากล สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก ดังคำอธิบายแต่ละสาระ (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 174-181) ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถทางภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ซึ่งเป็น

กรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน ซึ่งนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 ดังมีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 – ม. 6)

1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนทนา และคู่มือต่าง ๆ
2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
3. เข้าใจ ตีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียง และไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง
4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความข้อมูล ข่าวสาร บทความสารคดี บันทึกคดีที่ซับซ้อนขึ้นจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึก โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตน เสนอบริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรองและวางแผนในการเรียน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา
3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบายบรรยายเปรียบเทียบ แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับเรื่องราว หรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ปัจจุบัน ชุมชน และสังคม สร้าง

องค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียนและอาชีพ

4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์รวมทั้งเหตุการณ์ หรือเรื่องทั่วไป

2. นำเสนอความคิดรวบยอด เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมสินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

4. นำเสนอบทกวี หรือ บทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษา หรือแต่งขึ้นเองอย่างอิสระ ด้วยความเพลิดเพลิน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 - ม. 6)

1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น และนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ

2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของ

ไทย ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ

3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศ ในการแสวงหาความรู้เข้าสู่สังคมและอาชีพ
4. เห็นคุณค่าและจัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. ตระหนักในคุณค่าของภาษา และวัฒนธรรมที่เรียนและนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

1. วิเคราะห์ และสังเคราะห์เนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อขยายโลกทัศน์จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบต่าง ๆ
3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากการใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4 - ม. 6)

1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาและชุมชนด้วยวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน
2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายในสถานศึกษา และชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6)

1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารในการทำงาน สมัครงาน และประกอบอาชีพ รวมทั้ง การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลองและ/หรือสถานการณ์จริง
2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักควบคุม

ตนเองรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสมและเจรจาโน้มน้าวต่อรองอย่างมีเหตุผล

3. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อการสื่อสาร การจัดการด้านการเรียน การศึกษา ต่อ และ/หรือด้านอาชีพ

4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นหรือประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์และการแข่งขันในสังคมโลก

แบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ หรือ แบบฝึกเสริมทักษะ หรือ แบบฝึกหัด หรือ แบบฝึก ล้วนมีความหมายเดียวกัน ด้วยเป็นนวัตกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึก หรือเสริมทักษะของผู้เรียน ซึ่งแบบฝึกทักษะที่ดี จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2547, หน้า 1) สำหรับการศึกษาคครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้คำว่า แบบฝึกทักษะ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

รัตนา ตีศาลา (2544, หน้า 6) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อ สิ่งเร้า หรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นเพื่อเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้ว จนกระทั่งสามารถนำความรู้ไปใช้โดยอัตโนมัติ ถูกต้อง คล่องแคล่ว แม่นยำ แบบฝึก จึงเป็นสิ่งที่มีความหมายกับนักเรียน และช่วยให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกฝนจากแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น

ดรฤณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อ ที่ช่วยตอบสนองความสนใจของผู้เรียน สร้างขึ้นตามความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน ทำให้ครูมองเห็นข้อบกพร่องปัญหาและจุดอ่อนของผู้เรียน เป็นเครื่องมือสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจบบทเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น

อุมาภรณ์ ทองเสมอ (2548, หน้า 35) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อ สิ่งเร้า หรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจ ฝึกฝนควบคู่กับการเรียน จนเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง ถูกต้อง แม่นยำ และคล่องแคล่ว ฉะนั้นแบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียน และตรวจสอบความเข้าใจ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติ

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549, หน้า 48) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึก

ทักษะเป็นสื่อการเรียนอย่างหนึ่ง ที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองหลังจากได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎี หรือเนื้อหา เพื่อให้ผลการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมาย มีความสนุกสนานในการเรียน และทำให้มีความชำนาญในทักษะนั้น ๆ เพิ่มขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 18) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่จะสามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ครูสร้างขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรม หรือประสบการณ์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ หรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะ รวมทั้งสามารถ นำความรู้ และทักษะนั้น ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ลักษณะของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะที่ดีมีความสำคัญต่อการนำไปสร้างและพัฒนาแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้หลายทัศนะ กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 6-7) และถวัลย์ มาศจรัส (2550, หน้า 21) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีว่า ควรมีลักษณะสำคัญ ดังต่อไปนี้ แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งในด้าน ภาษา การอธิบายรายละเอียด คำแนะนำ วิธีการใช้ เนื้อหาน่าสนใจ ตรงจุดมุ่งหมาย มีความเหมาะสมกับระดับและวัย ทำทนายความสามารถและนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป มีรูปแบบหรือรูปเล่มน่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน มีความเพลิดเพลินและมีความสุข ในการเรียน ก่อให้เกิดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

จากข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทุกด้าน ใช้ได้จริง สมกับวัย ทันสมัย และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะ

ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะอาจมีหลายแนวทางด้วยกัน อาจเหมือนและแตกต่างกันออกไป แต่โดยภาพรวมแล้วส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไม่ได้แตกต่างกันมากจนเกินไป ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้นำเสนอส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ดังสุนันทา สุนทร ประเสริฐ (2547, หน้า 42) และ อรรถนพ ตัญญา (ม.ป.ป., หน้า 8-9) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึก

ทักษะที่ดีควรเป็นรูปแบบเดียวกัน และเสนอแนะว่าส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะที่ดีควรประกอบด้วยคู่มือการใช้ และแบบฝึกทักษะ ซึ่งทั้ง 2 ส่วน อาจมีรูปแบบและรายละเอียดแตกต่างกันออกไปตามกิจกรรมและความเหมาะสม

จึงสรุปได้ว่าส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะต้องมีจุดประสงค์ไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นสื่อที่สร้างขึ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกทักษะ เพื่อการเรียนรู้ที่ถาวร

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะจะคล้ายกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะดัง ทรงศรี สดคมขำ (2547, หน้า 53) และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, หน้า 45) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ และได้เสนอแนะแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะว่าควรมีขั้นตอนสำคัญ จากกระบวนการสร้างแบบฝึกทักษะข้างต้นเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดผลดีต่อไป

จึงสรุปได้ว่าการสร้างแบบฝึกทักษะเป็นการสร้างนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แบบฝึกที่นำไปใช้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้เรียนและผู้ศึกษา

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะกระบวนการ ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเหมาะสำหรับการนำไปใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอน ในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักวิชาการและนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้หลายประการดัง กรรณิการ์ พวงเกษม (2540, หน้า 44-46) และทรงศรี สดคมขำ (2547, หน้า 63) กล่าวไว้ว่าแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการเรียน การสอนในกลุ่มวิชาทักษะเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสื่อแห่งการปฏิบัติของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ในการเรียนรู้ในเรื่องที่จะฝึกเพิ่มมากขึ้นดังนี้

จากข้างต้นกล่าวได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ทั้งต่อครูผู้สอน และต่อผู้เรียน เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ทั้งของครูและนักเรียน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์ตรงจากการศึกษา ค้นคว้า และปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ช่วยลดภาระครูผู้สอน และทำให้ครูผู้สอนได้ทราบพัฒนาการ และข้อบกพร่องของผู้เรียนในทักษะนั้น ๆ ทำให้ครูผู้สอนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ถูกต้องและทันท่วงที อันเป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2541, หน้า 134-143) กล่าวไว้ว่า การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง การนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงแล้วก็ไปทดลองสอนจริง (Trial run) นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งวิธีกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพสามารถทำได้โดยการประเมินผลของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง(กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพท์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1/ E_2 (ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพท์) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ E_1/ E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 สำหรับการพัฒนาแบบฝึกทักษะของผู้ศึกษาครั้งนี้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/ E_2 ไว้ที่ 80/80

การยอมรับหรือไม่ยอมรับว่าแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพนั้น เป็นการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองสอนแล้วทำการหาประสิทธิภาพ โดยนำประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่หาได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ เพื่อดูว่าจะยอมรับประสิทธิภาพ คือ ความแปรปรวน 2.50 - 5 % หมายความว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ไม่ควรต่ำกว่า 5 % แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5 % เช่น หากตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 90/90 เมื่อนำชุดการสอนไปทดลองแล้วพบว่าแบบฝึกทักษะนั้นมีประสิทธิภาพ 87.50/87.50 ก็ยอมรับได้ว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมี 3 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ เท่าเกณฑ์ และต่ำกว่าเกณฑ์แต่ยอมรับได้ว่ามีประสิทธิภาพ

เมื่อได้สร้างแบบฝึกทักษะขึ้นมาแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปหาประสิทธิภาพ โดยมีการทดลองเพื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามขั้นตอน ดังนี้

1. การทดลองแบบเดี่ยว (1: 1) คือ การทดลองกับผู้เรียน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ คละกัน จากนั้นนำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ เสร็จแล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น ปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. การทดลองแบบกลุ่ม (1: 10) คือ การทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน ใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ คละกัน จากนั้นนำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ เสร็จแล้วนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น

3. การทดลองภาคสนาม (1: 100) คือ การทดลองกับผู้เรียน 10-100 คน ใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง ต่ำ คละกัน จากนั้นนำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ หากผลต่ำ จากเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ถือว่ายอมรับได้ หากผลที่ได้ต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะใหม่ตามหลักความเป็นจริง

จากข้างต้นกล่าวได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ คือ การนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ เพื่อนำไปปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ก่อนที่จะสร้างและผลิตขึ้นมาใช้จริง ซึ่งขั้นตอนในการทดลองหาประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ การทดลองแบบเดี่ยว การทดลองแบบกลุ่ม และการทดลองภาคสนาม

การอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

นักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการอ่านเป็นอย่างมาก เพราะเห็นว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการดำเนินชีวิต จึงทำการศึกษาและได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

สุเมธ แสงนาทร (2542, หน้า 33) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ขบวนการของการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกทางความคิดเห็นของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญาในการตีความให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและลึกซึ้ง การจะตีความให้เกิดความเข้าใจได้ถูกต้องนั้นประกอบด้วย

1. การมีความรู้ในความหมายของคำ
2. การมีความรู้ในการเรียบเรียงคำและสร้างปฏิสัมพันธ์ของคำ
3. การเข้าใจในการแปลความหมายและตีความ
4. การสร้างปฏิสัมพันธ์ของความรู้และประสบการณ์เดิม (Schema) กับข้อมูลใหม่ที่กำลังอ่าน แล้วจะเกิดความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น

ธัญลักษณ์ เพียรจัด (2547, หน้า 17) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้เขียนถ่ายทอดความคิด ความรู้ผ่านตัวอักษร และผู้อ่านใช้ความรู้ทางภาษาจากการจำ การสังเกตและประสบการณ์ของตนเองมาผสมผสานเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถตีวิเคราะห์สิ่งที่ตนอ่านได้ การอ่านจึงเป็นกระบวนการ ที่มีความซับซ้อนมากกว่าการรับรู้ความหมายจากตัวอักษรเท่านั้น

มณีนรัตน์ สุโขศิริรัตน์ (2548, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความสามารถในการใช้ความคิด

ศรีสกุณ จีรรัตน์สกุล (2548, หน้า 10) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางความคิดที่ผู้อ่านพยายามสร้างความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนพยายามสื่อ

ความหมาย ในงานเขียน ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางด้านภาษา และลักษณะของข้อเขียนเพื่อให้เข้าใจความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

ประเทือง ประจวบสุข (2550, หน้า 20) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งผู้เขียนได้สื่อความหมายทั้งด้านความรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษร และการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับการใช้ภาษานำมาพัฒนาความคิดอย่างสม่ำเสมอ

Day and Bamford (1998, p. 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นการสร้างความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อความหรือข้อมูลที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

Eskey (2002, pp. 5-8) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยาที่ใช้เพื่อหาข้อมูลจากข้อความที่อ่านโดยใช้กระบวนการอ่านที่เป็นขั้นตอนคือ กวาดสายตาตามอักษรแล้วใช้สมองในการแปรตัวอักษรกลุ่มคำ เหล่านั้นออกมาเป็นความหมาย
2. การอ่านเป็นแบบฝึกหัดทางวัฒนธรรมสังคม ผู้อ่านมีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมของตนเอง และวัฒนธรรมอื่นโดยผ่านการอ่าน
3. การอ่านเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล ทั้งนี้เพราะผู้อ่านแต่ละคนต่างมีพฤติกรรมการอ่านรวมถึงทัศนคติด้านการอ่านที่แตกต่างกัน

จากความหมายของการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ ผ่านตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ไปยังผู้อ่าน และผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการแปลความ ตีความ และวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจความหมาย หรือจุดประสงค์ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร

องค์ประกอบของการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และพฤติกรรมของผู้อ่านว่าควรประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

Williams (1994, pp. 3-11) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่าน คือ

1. ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน (Background Experience) ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะทำให้มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น
2. ความรู้ความสามารถทางภาษา (Language Abilities) ถ้าผู้เรียนมีความรู้

ความสามารถทางภาษา เช่น รู้ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างของประโยค และสำนวนต่าง ๆ ในบริบทที่อ่าน จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

3. ความสามารถในการคิด (Thinking Abilities) ผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้จะต้องใช้ความสามารถในการคิด เพื่อที่จะได้เข้าใจเหตุการณ์ หรือความคิดรวบยอดของเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น

4. ความสนใจต่อสิ่งที่อ่าน (Affection) ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติ ความเชื่อ และความสนใจต่อเรื่องที่อ่านจะทำให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

5. จุดประสงค์ในการอ่าน (Reading Purposes) เมื่อผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการอ่าน จะทำให้มีความเข้าใจในการอ่านได้ง่าย และเกิดความสนุกสนานในขณะที่อ่าน

จิตภา ฉันทานนท์ (2541, หน้า 53) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความรู้ความสามารถของการอ่านไว้ดังนี้

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) คือ ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกด คำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธ์ภาพในข้อความ

2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) คือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน

3. พื้นความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) คือ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย ประเภทเล่าเรื่อง ประเภทเปรียบเทียบ

ดวงพร อายุการ (2547, หน้า 34-35) กล่าวว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพต้องมีองค์ประกอบ ที่สำคัญหลายอย่างด้วยกัน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้เดิมของผู้อ่าน ที่เป็นตัวเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เพื่อเกิดความเข้าใจในการอ่าน

2. ความรู้ในเรื่องของภาษา คำประโยค รูปแบบการเขียน การมองภาพรวมของผู้เขียน การตีความ แปลความ การเดา และการคาดการณ์

3. ความรู้ในด้านกลวิธีการอ่าน เพื่อเลือกการอ่านได้ถูกต้องตามรูปแบบ ตามจุดประสงค์ ทั้งของผู้อ่านและผู้เขียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความรู้เดิม ประสบการณ์ ความสามารถด้านภาษา การใช้ความคิดและวิจารณ์ญาณ ความสนใจ ทัศนคติที่ดี ต่อการอ่าน และจุดมุ่งหมายในการอ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีประโยชน์ และสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน และถือได้ว่าเป็น

กุญแจสำคัญในการแสวงหาความรู้ ทำให้ผู้อ่านมีความรอบรู้ ทันท่วงทีข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

รัญจิตร์ แก้วจำปา (2544, หน้า 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้โดยสรุป ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้
2. การอ่านเป็นเครื่องมือทำให้เกิดความรอบรู้ ช่วยให้ทันต่อข่าวสาร และเหตุการณ์ต่าง ๆ
3. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้แล้วนำความรู้ไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ อย่างผู้มีโลกทัศน์กว้างไกล
4. เป็นเครื่องมือประเทืองอารมณ์ ให้ได้รับความเพลิดเพลินหรือความบันเทิงจากการอ่าน
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาและกลมกลืนจิตใจให้มีความอ่อนโยน มีคุณธรรม มีศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของสังคม
6. เป็นเครื่องมือพัฒนาอาชีพ เนื่องจากมนุษย์ทุกคนอาศัยการอ่านเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่อาชีพของตน

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, หน้า 46) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในการเรียนทุกระดับจึงจำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาให้มากขึ้น
2. การอ่านทำให้เกิดความรอบรู้ ทันต่อโลกต่อเหตุการณ์ รู้จักวิเคราะห์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล หรือพัฒนาองค์ความรู้ที่มีอยู่ให้ทันสมัยขึ้นซึ่งช่วยให้ผู้อ่านมีความรอบรู้มากขึ้น
3. การอ่านเสริมสร้างบุคลิกภาพ การอ่านช่วยทำให้เกิดความรอบรู้ ความเข้าใจ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลได้อย่างมีเหตุผลโดยมีการคิดวิเคราะห์พิจารณา และสามารถอ้างอิงข้อเท็จจริงจากหลักฐาน ทำให้มีความมั่นใจในการเสนอข่าวสาร หรือความรู้ต่าง ๆ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพที่ดี และทำให้เข้าสังคมได้ดียิ่งขึ้น
4. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านถือว่าเป็นกิจกรรมยามว่างชนิดหนึ่ง การอ่านจึงเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและช่วยคลายเหงาได้ ช่วยทำให้ชีวิตมีความสุขขึ้น

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อมนุษย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และความเพลิดเพลิน

อันเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และรวมถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ครูไม่ควรยึดวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเท่านั้น ครูควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้การสอนมีความหมาย และเกิดประโยชน์ กับนักเรียนมากที่สุด รวมทั้งให้นักเรียนได้รับความสนุกสนาน ไม่รู้สึกเบื่อ มีความกระตือรือร้น ในการเรียน ไม่รู้สึกเคร่งเครียดในการเรียนจนเกินไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น ซึ่งรูปแบบที่นำมาใช้ในการศึกษาและพัฒนาครั้งนี้ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL (Know-Want-Learned)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 88) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบการสอนแบบ KWL ว่า เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนให้มีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนัก ในกระบวนการทำความเข้าใจของตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจ ของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 89-90) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL ดังนี้

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นตอนของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมแล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองในสิ่งที่ผู้เรียนรู้ ขณะเดียวกันก็อาจจะมีการบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง

2. ขั้น W (What you want to know)

2.1 การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน หลังจากให้ผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนในขั้น K แล้ว ครูผู้สอนจะนำผู้เรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้โดยการอ่าน ซึ่งผู้สอนจะใช้การตั้งคำถามกระตุ้นผู้เรียน

2.2 ผู้เรียนเขียนคำถาม ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนคำถามที่ตนมีลงในกระดาษให้มากที่สุด

2.3 ผู้เรียนหาคำตอบ ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านที่ผู้สอนเตรียมไว้ โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น

3. ชั้น L (What you have learned) หลังจากที่ได้เรียนรู้ได้อ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมแต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในชั้น K W และ L นั้น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึกโดยใช้ตาราง 3 ช่อง

K (What you know)	W (What you want to know)	L (What you have learned)

4. ชั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในชั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลที่ได้ในชั้น K W และ L แล้ว ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับ ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เมื่อต้องการเริ่มต้นหน่วยการเรียนรู้และค้นหาสิ่งที่น่าสนใจที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้วเกี่ยวกับหัวข้อนั้น และสิ่งที่น่าสนใจที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ใหม่ กรณีเช่นนี้จะทำให้ครูจัดการเรียนที่ตอบสนองความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนได้ และเมื่อผู้เรียนได้เรียนไปแล้วก็ให้เขาได้เขียนสรุปบททวนว่าเขาได้เรียนรู้อะไรไป ข้อมูลส่วนนี้จึงใช้ประโยชน์ในการประเมินผู้เรียนได้ด้วย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า วิธีการเรียนแบบ KWL เป็นวิธีการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและตรวจสอบกระบวนการการเรียนรู้และความเข้าใจของตนเอง มีการวางแผน มีการตั้งจุดมุ่งหมาย และมีการจัดระบบข้อมูล เพื่อที่สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเรียนแบบ KWL ยังช่วยให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ใหม่มาผสมผสานเข้ากับข้อมูล หรือความรู้เดิม หรืออาจนำมาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง อันจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำ ระลึกและวิเคราะห์ความรู้ของตนได้อย่างมีระบบ ดังนั้นหากนำการเรียนแบบ KWL มาจัดให้ผู้เรียนที่มีประสบการณ์เดิมอยู่แล้ว ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้เข้ากับความรู้ใหม่ ทำให้ง่ายต่อการตีความหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและส่งผลให้การเรียนรู้มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลความสามารถในการอ่านของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ

เพราะช่วยให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างไร รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งการวัดและการประเมินผลที่ดีต้องทำควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน และผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลให้เหมาะสมและตรงกับสิ่งที่สอน ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลของการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

วิสาข์ จัตุวัตร (2543, หน้า 295-311) ได้แบ่งการประเมินผลของการอ่านเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้ ดังนี้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measures) คือ การทดสอบอย่างมีระบบ โดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced tests) มีวัตถุประสงค์ใช้เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนกับคะแนนกลุ่มนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบว่านักเรียนคนนั้นสอบได้ดีเท่าไรของกลุ่ม

1.2 แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced tests) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด โดยไม่เอาผลไปเปรียบเทียบ กับนักเรียนอื่น ๆ ผลที่ได้นำมาตัดสินว่าผู้สอบสามารถทำข้อสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของหลักสูตรได้ดีเพียงใด

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่ กระบวนการการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุย กับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกต ซึ่งประเภทของการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการมีหลายวิธีดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching)

2.2 รายการคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventory)

2.3 รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventory)

2.4 การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall)

2.5 การประเมินผลตนเอง (Self-Report)

ขณะที่ Alderson (2000, pp. 202-233) ได้นำเสนอลักษณะแบบทดสอบหรือแบบฝึกทักษะที่ใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่างและแบบโคลซ (Gap-filling and cloze test)

แบบทดสอบแบบเติมคำในช่องว่าง ผู้สร้างแบบทดสอบจะเป็นผู้ตัดสินว่า จะลบคำใดออกจากเรื่อง ที่อ่าน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมิน เช่น ถ้าต้องการวัดความสามารถ การเดาคำศัพท์จากบริบท คำศัพท์ในเนื้อหาจะถูกลบออกไป โดยระหว่างคำที่ถูกลบจะต้องมี จำนวนคำ ไม่ต่ำกว่า 5 หรือ 6 คำ (เพราะถ้าจำนวนคำในเนื้อหาถูกลบออกมากเกินไปจะทำให้ ผู้ทำแบบทดสอบไม่สามารถใช้บริบทในการหาคำศัพท์มาเติมได้อย่างถูกต้อง) แบบทดสอบแบบ โคลซ ผู้สร้างแบบทดสอบจะลบคำจากบทอ่านทุก ๆ คำที่ n (n หมายถึง ตัวเลข ซึ่งอยู่ระหว่าง 5 ถึง 12) ผู้ทำแบบทดสอบจะต้องหาคำที่หายไปมาเติม เพื่อให้ความหมายและโครงสร้าง ไวยากรณ์ มีความสมบูรณ์ ในบางครั้งผู้ทำแบบทดสอบไม่ได้ใช้คำที่ถูกลบออก แต่ผู้ตรวจควร จะพิจารณา ให้คะแนนในกรณีนี้ที่ผู้ทำแบบทดสอบสามารถใช้คำศัพท์คำอื่นที่ไม่ทำให้ความหมาย หรือโครงสร้างไวยากรณ์ของเรื่องที่ย่านเปลี่ยนแปลงไป

2. แบบทดสอบแบบหลายตัวเลือก (Multiple – choice) แบบทดสอบแบบหลาย ตัวเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน โดยผู้สร้างแบบทดสอบ เป็นผู้ควบคุมคำตอบที่เป็นไปได้ของคำถาม ลักษณะเด่นของแบบทดสอบชนิดนี้คือ ตัวเลือก ซึ่ง ในบางครั้ง อาจเป็นสิ่งที่ทำให้การวัดความเข้าใจในการอ่านผิดพลาด กล่าวคือ ผู้ทำ แบบทดสอบสามารถเรียนรู้ที่จะตอบคำถามแบบหลายตัวเลือก โดยการตัดตัวเลือกที่ไม่ เหมาะสมออกไป หรือใช้การวิเคราะห์โครงสร้างของคำถามเพื่อหาคำตอบที่ตนต้องการได้ นอกจากนี้ความยุ่งยากของการสร้างแบบทดสอบแบบหลายตัวเลือกคือ ผู้สร้างแบบทดสอบไม่ สามารถทราบได้ว่าทำไมผู้ทำแบบทดสอบจึงเลือกตัวเลือกนั้น ๆ ซึ่งในบางครั้งผู้ทำแบบทดสอบ อาจจะใช้วิธีการเดาคำตอบที่ถูกต้องโดยไม่มีความเข้าใจเนื้อเรื่องเลย เป็นต้น

3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Alternative objective)

3.1 การจับคู่ (Matching) โดยการใช้สิ่งเร้า 2 ชุด มาจับคู่ซึ่งกันและกัน เช่น การจับคู่ หัวเรื่องกับย่อหน้า การจับคู่ชื่อของหนังสือกับส่วนต่าง ๆ ของหนังสือแต่ละเล่ม เป็นต้น สิ่ง สำคัญ ในการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ คือ ผู้สร้างแบบทดสอบจะต้องมีความมั่นใจว่าตัวเลือก มีจำนวนมากกว่าจำนวนข้อทั้งนี้เพื่อป้องกันการเดา และในแต่ละข้อนั้นจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้อง เพียงข้อเดียวเท่านั้น

3.2 การเรียงลำดับ (Ordering) ผู้ทำแบบทดสอบจะต้องเรียงลำดับกลุ่มของ คำศัพท์ ประโยค ย่อหน้าหรือบทอ่านให้ถูกต้องและมีความหมายที่สมบูรณ์ แบบทดสอบชนิดนี้ ใช้ในการวัดความสามารถในการใช้คำเชื่อมโครงสร้างของเรื่องที่ย่านหรือโครงสร้างไวยากรณ์ที่ มีความซับซ้อน

3.3 คำถามแบบ 2 ตัวเลือก (Dichotomous items) เป็นแบบทดสอบที่ได้รับความ

นิยมเพราะสร้างง่าย แบบทดสอบชนิดนี้เป็นแบบทดสอบที่มี 2 ตัวเลือก โดยผู้เรียนจะต้องอ่านประโยค ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทีอ่าน แล้วตอบคำถาม “ถูก” หรือ “ผิด” หรือ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” จุดอ่อนของแบบทดสอบชนิดนี้คือ ผู้ทำแบบทดสอบมีโอกาสในการเดาคำตอบที่ถูกต้องได้ถึง 50% ในบางครั้งผู้สร้างแบบทดสอบแก้ไขโดยการเพิ่มตัวเลือก เช่น “ในบทอ่านไม่ได้กล่าวถึง” ลักษณะของแบบทดสอบชนิดนี้ใช้ในการวัดความสามารถในการอนุมานความหมายจากบทอ่าน

4. แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing test) เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่ประกอบไปด้วยบทอ่านที่มีข้อผิดพลาดปรากฏอยู่ โดยผู้เรียนจะต้องสามารถระบุข้อผิดพลาดในเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งลักษณะของข้อผิดพลาดในเรื่องที่อ่านอาจจะอยู่ในลักษณะของหลายตัวเลือกหรือแบบปลายเปิด เช่น ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในเรื่องที่อ่านแต่ละบรรทัดแล้วเขียนสิ่งที่ถูกต้องลงไปใหม่ แบบทดสอบชนิดนี้ใช้ในการวัดความสามารถในการอ่านหรือความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

5. แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short-answer test) แบบทดสอบลักษณะนี้ ผู้สร้างแบบทดสอบจะตั้งคำถาม และต้องการคำตอบที่กระชับและสั้น ข้อดีของแบบทดสอบชนิดนี้ คือความสามารถในการตีความและวิเคราะห์คำตอบของผู้เรียนได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเรื่องทีอ่านจริงหรือไม่และเพียงใด ในขณะที่แบบทดสอบแบบเลือกตอบไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า การที่ผู้เรียนตอบคำถามได้ถูกต้องเกิดจากการเดาหรือเกิดจากความเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างแท้จริง

จากข้างต้นเห็นได้ว่า วิธีการและแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษมีหลากหลายวิธี แต่ไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดที่ดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ของเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และวัตถุประสงค์ ขณะเดียวกันอาจนำวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบมาปรับใช้เข้าด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อให้มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และทำให้ การวัดผลประเมินผลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) เป็นความสำเร็จ หรือความสามารถของ ผู้เรียนที่แสดงออกหลังจากที่การเรียนเสร็จสิ้นแล้ว โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) เป็นเครื่องมือวัดว่า นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด ซึ่งมีนักการศึกษาได้นิยามความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

สุวิทย์ หิรัญกาญจน์ และคณะ (2540, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความสามารถ ความรู้หรือทักษะหรือ หมายถึงผลของการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้น ๆ ก็ได้

อัมเรศ เนตาลีทธิ (2545, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วยความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ

ภาสิต สุโพธิ์ (2547, หน้า 137) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

ศุภพงศ์ คล้ายคลึง (2548, หน้า 27) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึงผลสำเร็จที่เกิดจากพฤติกรรม หรือ การปฏิบัติกิจกรรมของแต่ละบุคคล ที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ

สายสุนีย์ ปาวงศ์ (2548, หน้า 60) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลของการเรียนการสอน หรือความสามารถที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ และทักษะอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝนการอบรมสั่งสอน

ประเสริฐ พลอยบุตร (2550, หน้า 36) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ผลสำเร็จหรือประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเปลี่ยนแปลงทางสมองนักเรียน ภายหลังได้รับประสบการณ์เรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ผลที่เกิดขึ้นนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับศักยภาพของแต่ละคนในการรับรู้ โดยใช้เครื่องมือชนิดต่าง ๆ มาทดสอบ เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นต้น

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการเรียนการสอนหรือความสามารถที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้และทักษะอันเกิดจากการได้รับการฝึกฝน อบรมสั่งสอน ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านต่าง ๆ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอาจเนื่องมาจากอิทธิพลขององค์ประกอบหลายประการ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน เพื่อนสนิท ปัญหาส่วนตัวสภาพทางบ้าน ความพร้อมของผู้เรียน ครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างครู และนักเรียน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ดาร์วิน ค่ำสวัสดิ์ (2549, หน้า 25) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของสติปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น สภาพทางสังคม ความสนใจ เจตคติที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียนและผู้สอน ตัวแปรที่น่าสนใจ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และความแปรปรวนอื่น ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียน

1.1 ความสามารถทางด้านความรู้เดิม หมายถึง ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ที่จำเป็นและมีมาก่อนเรียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ร้อยละ 50 ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่สะสมมา ความถนัด ความฉลาดหรือสติปัญญาที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแปร ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย

1.2 ความพร้อมด้านความรู้สึกลต่อการเรียน หมายถึง ความสนใจ แรงจูงใจ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ๆ เจตคติต่อรายวิชา การเรียนการสอน ระบบของโรงเรียน ตลอดจนอัตมโนทัศน์และบุคลิกภาพ เป็นตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงร้อยละ 25

2. ผู้สอน คุณภาพการสอน เป็นพฤติกรรมของครูในการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การสอนมีคุณภาพมีอยู่ 4 ประการ ได้แก่

2.1 การเสนอแบบหรือให้คำแนะนำ สามารถชี้แจงวัตถุประสงค์และอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นจนจบ

2.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนต่างมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.3 การใช้วิธีเสริมแรง ผู้เรียนแต่ละคนควรได้รับการเสริมแรงจากผู้สอนด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

2.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ผลสะท้อนกลับของการกระทำถูกต้องหรือไม่

3. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ เป็นความแปรปรวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและผู้สอนแต่สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงร้อยละ 20 เมื่อรวมความแปรปรวนของผู้เรียนและผู้สอนแล้วจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ

อรรถญา แพงเพ็ง (2551, หน้า 31) ได้กล่าวสรุปถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนว่า ประกอบด้วย

1. ด้านผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ ลักษณะด้านจิตวิทยา ความพร้อมด้านร่างกายและคุณลักษณะของกลุ่มผู้เรียน คุณลักษณะพฤติกรรม คุณลักษณะของจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ ความเข้าใจตนเอง เป็นต้น

2. ด้านผู้สอน ได้แก่ คุณภาพของการสอน คุณลักษณะของผู้สอน พฤติกรรมการสอนของผู้สอน ความรู้ในวิชาที่สอน การพัฒนาความรู้ทักษะร่างกาย และคุณลักษณะทางจิตใจ สุขภาพ

3. ด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว สังคม ชุมชน อิทธิพลทางศิลปวัฒนธรรม ระบบการบริหารงานที่ดี เครื่องมืออุปกรณ์ เป็นต้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ตัวครู ตัวนักเรียน และปัจจัยอื่น เช่น ครอบครัว โรงเรียน เวลา รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดเพื่อตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางสมองของผู้เรียนว่า หลังการเรียนรู้แล้วผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการเรียนไปมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่อย่างไร และในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือในการที่จะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นั่นคือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง สมณีภัก ภัททิยธนี (2544, หน้า 73) กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว อาจแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้าง กับแบบทดสอบมาตรฐาน และพิชิต ฤทธิจรูญ (2545, หน้า 96) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 2 ประเภทไว้ ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (Paper and Pencil Test) ซึ่งแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective or Essay Test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้สอบสั้น ๆ (Objective Test or Short Answer)

เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Type) ผู้ตอบไม่มีโอกาสได้แสดงความรู้ หรือความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ ได้แก่ แบบทดสอบ ถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบที่ครูสร้าง กับแบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นต้องสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหา และตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนี้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะได้ผลที่ดีจะต้องมีการนำผลมาวิเคราะห์และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)

ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิม

โครงสร้างความรู้เดิมหรือทฤษฎีความรู้เดิม เป็นทฤษฎีหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะความรู้เดิมของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อความรู้ใหม่ หรือความเข้าใจในสิ่งที่บุคคลนั้นกำลังเรียนรู้เป็นอย่างมาก ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายโครงสร้างความรู้เดิม ดังนี้

พิทยา คำตาเทพ (2542, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่บุคคลสะสมไว้ในหน่วยความจำ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลทางความคิด การรับรู้ มโนภาพ การแก้ปัญหา และอารมณ์ที่แตกต่างกันตามแต่ละบุคคล กล่าวคือ เด็กอาจจะมีความรู้เดิมน้อยกว่าผู้ใหญ่ หรือแม้แต่ผู้ใหญ่แต่ละคน ก็อาจจะมีความรู้เดิมในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตของแต่ละบุคคล

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549, หน้า 24) ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า หมายถึง กลุ่มความรู้ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างความรู้ของผู้อ่านที่มีอยู่เดิมแล้ว (Schema หรือ Knowledge Structure) โดยความรู้เหล่านี้จะเรียงรายกันเป็นลำดับชั้นและจัดกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายกัน โครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านสะสมไว้จะมีลักษณะเป็นเครือข่าย (Network) และความรู้เหล่านี้จัดเป็นประสบการณ์พื้นฐานที่บุคคลจะเลือกและนำมาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน

อมรรัตน์ นัตดาหลง (2551, หน้า 31) ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า

หมายถึง ความรู้ทั้งหมดที่บุคคลสะสมไว้ในความจำ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกันจะเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย หากข้อมูลใหม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่บุคคลมีอยู่ บุคคลจะเข้าใจข้อมูลนั้นได้ และสามารถเก็บข้อมูลใหม่ไว้ได้อย่างเป็นระบบโดยมีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ผู้อ่านอาจใช้ความรู้ส่วนใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณความรู้เดิมที่มีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการอ่านแต่ละคน

Rumelhart (1981, pp. 4-5) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า หมายถึง หน่วยความรู้ต่าง ๆ ที่เก็บสะสมไว้ในสมอง หน่วยความรู้เหล่านั้นเป็นตัวแทนความรู้และประสบการณ์ของบุคคล อาจเป็นทั้งความรู้ ความจำ จินตนาการที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อาจเปรียบได้ว่า โครงสร้างความรู้ (Schema) เป็นกล่องขนาดใหญ่ที่สามารถบรรจุข้อมูลหลักและข้อมูลปลีกย่อยได้อีกมากมาย มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับขั้น (Building Blocks) และกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันเป็นเครือข่าย (Network) และเมื่อได้พบข้อมูลใหม่จะเกิด การสร้างความหมาย ถ้าผ่านการตรวจสอบได้โดยไม่มีการปฏิเสธแล้ว ข้อมูลใหม่จะถูกซึมซับไว้เป็นโครงสร้างใหม่ต่อไป

Devine (1986, p. 25) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิม (Schema) ไว้ว่า หมายถึง ความรู้ทั่วไปซึ่งบุคคลสะสมไว้ในหน่วยความจำ เป็นข้อมูลความคิด การรับรู้ มโนทัศน์ อารมณ์ การแก้ปัญหา ซึ่งโครงสร้างความรู้นี้จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล เด็กมักจะมีโครงสร้างความรู้เดิมน้อยกว่าผู้ใหญ่ และบุคคลวัยเดียวกันอาจมีโครงสร้างความรู้ในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เรียนรู้ในชีวิตของแต่ละคน

Weaver (1988, p. 18) ให้ความหมายของโครงสร้างความรู้เดิมว่า หมายถึง กลุ่มของความรู้และประสบการณ์ที่จัดรวมกันและมักจะประกอบด้วยความรู้ลึก

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างความรู้เดิม หมายถึง โครงสร้างความรู้ ความคิด ความทรงจำและประสบการณ์เดิม ของแต่ละบุคคลที่เก็บสะสมไว้ในความทรงจำ อย่างเป็นระเบียบและมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

ความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิม

ถ้าผู้อ่านมีประสบการณ์เดิมหรือโครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอยู่บ้าง จะทำให้ผู้อ่านผสมผสานความรู้เดิมกับสิ่งที่อ่าน และทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิม ดังนี้

เกียรติชัย ยานะรังสี (2540, หน้า 24) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า โครงสร้างความรู้เดิม หรือ ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเหตุการณ์รอบข้างมากขึ้น และช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

ได้ดีขึ้น

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549, หน้า 25) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า โครงสร้างความรู้เดิมมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้สิ่งใหม่ เพราะความรู้ใหม่จะมีความหมายต่อนักเรียนเมื่อนักเรียนนำความรู้ที่ไปเชื่อมโยงเป็นส่วนหนึ่งของความรู้เดิม ที่นักเรียนมีอยู่ หากความรู้ใหม่ไม่สอดคล้องกับความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่ การเรียนรู้สิ่งใหม่ ของนักเรียนก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ

Coady (1979, p. 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนไม่ควรมองข้าม เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยใช้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

Obah (1983, p. 382) กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมว่า ความรู้เดิมช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันการที่ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ยาก สาเหตุอย่างหนึ่งคือ การไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

Williamson (1988, p. 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมีความสำคัญต่อการอ่านมาก หากผู้เรียนไม่มีพื้นความรู้ในหัวข้อเรื่องที่อ่านมาก่อนมักจะไม่ค่อยเข้าใจเรื่องที่อ่าน

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างความรู้เดิม (Schema) หรือภูมิหลัง (Background) มีความสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมของตนและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์ประกอบของโครงสร้างความรู้เดิม

ความรู้เดิมที่ผู้อ่านนำมาใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น Carrell (1987, p. 461) ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. โครงสร้างความรู้เดิมเรื่องเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องต่าง ๆ ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าและเร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์เรื่องนั้นๆ มาก่อนเลย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ (Gebhard, 1987, p. 21) กล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่ครูควรจะทำก่อนที่จะให้นักเรียนเริ่มการอ่าน คือ การให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่นักเรียนจะอ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและในขณะเดียวกันนักเรียนจะสามารถระลึกความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น ความรู้พื้นฐานเหล่านี้ จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประสบความสำเร็จ

2. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schema) หมายถึง การรับรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับลีลาการเขียนโครงร่างของเรื่องที่เรียนมาก่อน ซึ่งมีลีลาที่แตกต่างกันและมีรูปแบบเฉพาะ เช่น การเขียนเชิงบรรยาย วิทยาศาสตร์ หรือนิทาน ฯลฯ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เดิมในเรื่องนั้นแล้วจะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องง่ายขึ้น และสามารถจดจำเรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้เดิมด้านนี้เลยเช่นเดียวกัน หากผู้เรียนมีความรู้เดิมด้านลีลาการเขียนในเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่นของตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำเรื่องราวได้ดีขึ้น

สาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549, หน้า 26) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของความเข้าใจในการอ่าน กับโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการผสมผสานระหว่างโครงสร้างความรู้เดิมทั้งทางด้านรูปนัยและโครงสร้างเชิงเนื้อหา ถ้าผู้อ่านมีความรู้หรือภูมิหลังในเรื่องที่เฉพาะเจาะจงทางด้านเนื้อหาก็จะสามารถอ่านบทความที่เกี่ยวข้องเข้าใจดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้หรือภูมิหลังมาก่อนเลย ดังนั้น หากผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ทั้งสองประเภทนี้ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

Carrell (1983, p. 183) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของโครงสร้างความรู้เดิมทั้งสองประเภทไว้ว่า ผู้อ่านควรมีโครงสร้างความรู้เดิมทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาก่อนจะช่วยให้เพิ่มความสามารถในการเดาเรื่องได้ดีขึ้น และถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับลักษณะการเขียนก็ย่อมได้เปรียบ เพราะประสิทธิภาพของการอ่านจะต้องแปรตามไปตามลักษณะของประโยคอนุเจตและการจัดระเบียบการเขียนเรื่อง

จากข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่าองค์ประกอบโครงสร้างความรู้เดิม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ โครงสร้างความรู้เดิมเรื่องเนื้อหา และโครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย ซึ่งองค์ประกอบ ทั้ง 2 ประเภทมีความสำคัญต่อความเข้าใจต่อการเรียนรู้และต่อการอ่านเพราะหากผู้อ่านมีภูมิหลังหรือความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน รวมทั้งมีความคุ้นเคยกับรูปแบบของเนื้อหาก็จะทำให้เข้าใจและจดจำเนื้อหาได้มากขึ้น

โครงสร้างของความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่าน

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างความรู้เดิมกับความเข้าใจในการอ่านไว้หลายประเด็น ดังนี้

เกียรติชัย ยานะรังสี (2540, หน้า 25) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามการอนุมานของผู้อ่านเอง โดยผู้อ่านจะอาศัยความรู้จากประสบการณ์ภูมิหลังของตนเองมาช่วยในการตีความสิ่งที่อ่าน และความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความสามารถในการโยงสิ่งที่อ่านให้สัมพันธ์กับความรู้เดิมของผู้อ่าน

พิทยา คำตาเทพ (2542, หน้า 11) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความเข้าใจในการอ่าน กับโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า การที่จะเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อเรื่องให้เข้ากับความรู้เดิมของผู้อ่านที่มีอยู่ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนด้วย เพราะหากโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก จะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่อง ที่อ่านได้มากนัก ผู้เรียนจึงไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร ในทางตรงกันข้ามถ้าครูให้ผู้เรียนอ่านในเรื่องที่นักเรียนมีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมอยู่แล้วถึงเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านอาจไม่สอดคล้องกับความรู้เดิมมากนัก ผู้เรียนก็จะพยายามนำความรู้เดิมที่ตนเองคุ้นเคยหรือประสบการณ์เดิมของตนเองที่มีอยู่ มาปรับให้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังอ่านนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรจะให้ความสำคัญในการเตรียมเนื้อเรื่องที่น่ามาให้นักเรียนอ่านด้วย กล่าวคือ เรื่องที่อ่านควรเป็นเนื้อเรื่องที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่นได้ใช้ประโยชน์ จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วมาช่วยในการเรียนรู้ให้มากที่สุด

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549, หน้า 25) ได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านกับโครงสร้างความรู้เดิมว่า ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากการที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่เป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจสิ่งใหม่ หากผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านจะทำให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่อ่าน ทำให้สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าผู้อ่านที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับบทอ่านนั้น ขณะเดียวกันหากปราศจากความรู้เดิมผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นได้เลย

สกว พิมพิรัตน์ (2551, หน้า 15) ได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านกับโครงสร้างความรู้เดิมว่า โครงสร้างความรู้เดิมและการอ่านมีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เดิม หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาของบุคคลนั้น ๆ จะเป็นประโยชน์ในการคาดคะเน หรือการตีความข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลของความรู้เดิมมาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนเรื่องนั้น ๆ ได้เร็วยิ่งขึ้น โดยการยึดสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือความรู้เดิมเป็นหลัก ฉะนั้นเนื้อหาท้องถิ่นจึงถือได้ว่าเป็นประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมของผู้เรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปตีความในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี และจะช่วยในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าในเรื่องที่อ่านได้อีกด้วย

Johnson (1982, p. 510) ได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านกับโครงสร้างความรู้เดิมว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างสิ่งใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว (Building bridges between the new and the know) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือระหว่างความรู้ใหม่ที่

ได้จากบทอ่านกับความรู้อื่นของผู้อ่านนั่นเอง

Carrell and Eisterhold (1983, p. 553) ได้กล่าวเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านกับโครงสร้างความรู้เดิมไว้ว่า ความเข้าใจเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านกับบทอ่าน การที่ผู้อ่านจะตีความหมายจากสิ่งที่อ่านได้ สิ่งที่อ่านทุกอย่างจะต้องมีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่ผู้อ่านมี ในการตีความเรื่องผู้อ่านรับเข้าไปยังสมองจะถูกเก็บอยู่ร่วมกับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งลักษณะของโครงสร้างนี้ต้องมีความสอดคล้องกับความรู้ใหม่ที่ผู้อ่านรับเข้าไป

จากข้างต้นสามารถกล่าวสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นเมื่อมีการผสมผสานระหว่างความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ทั้งด้านเนื้อหาและโครงสร้างกับข้อความซึ่งเป็นข้อมูลใหม่ที่รับเข้ามา ดังนั้นความรู้ในโครงสร้างของข้อความจึงมีส่วนสำคัญในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากขึ้น

ความพึงพอใจในการเรียน

ความหมายของความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่พอใจตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย เพราะถ้าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน การสอนแล้วย่อมส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนต่อไป ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ พบว่า นักการศึกษาได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลาย तरह ดังนี้ด้วยกันพอสรุป ได้ดังต่อไปนี้

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 122) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จ

รักพงษ์ วงษ์ธานี (2546, หน้า 65) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล เมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดี ตรงกันข้ามหากไม่ได้รับการตอบสนองที่ตนเองก็จะเกิดความไม่พึงพอใจขึ้น

พัชรินทร์ วงศ์ศุภเลิศ (2547, หน้า 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม เป็นความรู้สึกในทางที่ดีที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย มีความมุ่งมั่น มีความสุข ไม่ทอดอ้อยต่ออุปสรรค

สายหยุด จันทร์มา (2549, หน้า 44) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ หรือความโน้มเอียงที่บุคคลมีต่องานที่ตนปฏิบัติอยู่ มีต่อวัตถุประสงค์ แนวความคิด ประสบการณ์หรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะนำไปสู่ความเต็มใจที่จะปฏิบัติภารกิจนั้น ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย

จิราพร หนูลาย (2550, หน้า 59) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน เมื่อได้รับการตอบสนองของความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น ๆ

ยุพิน ศรฉัตรรักษ์ (2550, หน้า 53) ได้กล่าวถึงความหมายความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ท่าทีความรู้สึก หรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

จากข้างต้นกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก นึกคิด หรือเจตคติเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำให้บุคคลนั้นสนองตอบต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งจูงใจนั้น ๆ ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนจึงหมายถึง ความรู้สึกและการแสดงออกในทางที่ดี อาจได้แก่ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ มีความสุข มีความกระตือรือร้น หรือมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียน การสอน หรือมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งแสดงออก โดยการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยดี จนทำให้กิจกรรมนั้น ๆ ได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ จะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาพการณ์ของการปฏิบัติกิจกรรม และปัจจัยต่าง ๆ ส่วนความพึงพอใจในการเรียนก็จะทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นักการศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนไว้หลายทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need Theory) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยตั้งอยู่บนสมมุติฐานเกี่ยวกับ

พฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่ง ทศนีย์ ทองสว่าง (2549, หน้า 130) ได้สรุปเกี่ยวกับทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs) ทั้ง 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ความต้องการทางกาย (The Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตน ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความเจริญก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

1.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) คือความต้องการจะเข้าร่วมและได้รับ การยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

1.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องชมเชยหรือมีชื่อเสียง (The Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

1.5 ความต้องการจะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการอยากจะเป็น อยากจะได้ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถเสาะแสวงหาได้

จากข้างต้นจะเห็นว่าทฤษฎีของมาสโลว์เชื่อว่า มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการแตกต่างกัน เมื่อความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความต้องการในขั้นสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ และเป็นการส่งเสริมให้มีแรงจูงใจเพิ่มขึ้นด้วย

2. แบบจำลองของพอร์เตอร์ และลอว์เลอร์ (Porter and Lawler Model)

ทฤษฎีของพอร์เตอร์และลอว์เลอร์ เป็นกลุ่มทฤษฎีกระบวนการที่เน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจกับผลการปฏิบัติงาน อันประกอบด้วยปัจจัยที่เป็นตัวแปรสำคัญหลายประการ ดังที่ Luthans (1998, p. 163) ได้สรุปไว้

2.1 ความพยายาม (Effort) ได้แก่ ความพยายามที่คนแสดงออกมาจากแรงกระตุ้นจูงใจที่เกิดแก่เขา ซึ่งขีดจำกัดของความพยายามจะสูงหรือต่ำ มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแรง ความเชื่อ หรือแรงแห่งความปรารถนาของคน ๆ นั้น ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน

2.2 ผลการปฏิบัติงาน (Performance) ได้แก่ ผลการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ปรากฏ สืบเนื่องมาจากการใช้ความพยายามของคน

2.3 ผลตอบแทน (Rewards) ได้แก่ ตัวแปรที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ผลตอบแทนดังกล่าว สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ผลการปฏิบัติงานมี

ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

2.4 ความพอใจ (Satisfaction) ได้แก่ ความรู้สึก หรือสำนึกที่มีอยู่ภายในแต่ละบุคคลอันสืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ การใช้เหตุผล การทำความเข้าใจและการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวกับตน และสภาพแวดล้อม

จากข้างต้นเห็นได้ว่า ทฤษฎีของพอร์เตอร์และลอว์เลอร์ เชื่อว่า การปฏิบัติงานที่ประสบผลสำเร็จจะส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้น คือ ผลการทำงานหรือผลงานจะนำไปสู่ความพึงพอใจ และความพึงพอใจนั้นเกิดจากการมีผลตอบแทน และการปฏิบัติงานย่อมก่อให้เกิดผลตอบแทน

จากแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวข้างต้น หากนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรม เพื่อตอบสนองของความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการเรียน โดยเฉพาะการให้ผลตอบแทนภายในซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จเมื่อสามารถเอาชนะ ความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ มั่นใจ กระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น และมีกำลังใจที่จะปฏิบัติกิจกรรม รวมทั้งให้ผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชย หรือการให้คะแนนจากการเรียน หรือการปฏิบัติงานที่น่าพึงพอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะส่งผลให้การเรียนการสอน และการปฏิบัติกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์

วิธีสร้างความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ทำให้การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนควรสร้างให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้นของการเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีดัง พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542, หน้า 149-150) และ อารีย์ พันธุ์มณี (2542, หน้า 198)

จากข้างต้นกล่าวได้ว่า การสร้างความพึงพอใจในการเรียนมีหลากหลายประการด้วยกัน ดังนั้น ครูผู้สอนควรเลือกและนำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน อันจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ของความพึงพอใจในการเรียน

พิมลรัตน์ ธนรัตน์พิมลกุล (2541, หน้า 10) กล่าวว่าไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งเพราะถ้านักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนก็จะเป็นแรงหนุนให้นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ มีความสุขในการ

เรียน มีความขยันขันแข็งในการเรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียน อย่างสนุกสนาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็สูงตามไปด้วย ตรงกันข้ามหากนักเรียนไม่มีความพึงพอใจในการเรียน ก็จะเป็นมูลเหตุที่ทำให้ ไม่สนใจในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความพึงพอใจว่า เป็นความย่อของการอธิบายความรู้สึกเป็นอย่างไร เช่น หากพูดว่าเรามีความพึงพอใจในการเรียนมีความหมายถึงเขารักการเรียน มีความสุข สนุกสนานที่ได้เรียน ทำอะไรได้หลายอย่างเพื่อการเรียน ความพึงพอใจใช้พิจารณาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่นหรือสิ่งอื่น ความพึงพอใจของคนสามารถส่งเสริมหรือยับยั้งสิ่งที่เขาจะแสดงออกได้

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2544, หน้า 141-143) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานได้ตอบ ตลอดจนแรงจูงใจในการเรียนหากนักเรียนมีความพึงพอใจจะทำให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนรวมทั้งการส่งผล ต่อความสำเร็จ

จากข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะหากผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เป็นเบื้องต้นแล้ว ย่อมทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพส่งผลต่อเจตคติที่ดี ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

ภูมิหลังท้องถิ่นตำบลบ้านถ้ำ : บริบทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ

คำว่า “บ้านถ้ำ” เป็นชื่อหมู่บ้านและเป็นชื่อตำบลที่อยู่ในอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรรณิกา ทรงลัดด์ (2544, หน้า 38-42) ได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย แผนกประถม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 53 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นก่อนและ

หลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด

ปรารธนา ศรีสุข (2544, หน้า 58-63) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนบางหัวเสือบุญแจ่มเนียมนิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษในระดับดีมาก

มานพ พุ่มจิต (2544, หน้า 80-86) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.58/84.42 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2547, หน้า 114-118) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อันเรียนรู้อันมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนลำพลับพลาพิทยาคาร อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 45 คน ผลการศึกษาวิจัย พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อันเรียนรู้อันมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 มีประสิทธิภาพ 87.59/82.00 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อันเรียนรู้อันมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สูงกว่าก่อนเรียน

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549, หน้า 106-114) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ข 33101) โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

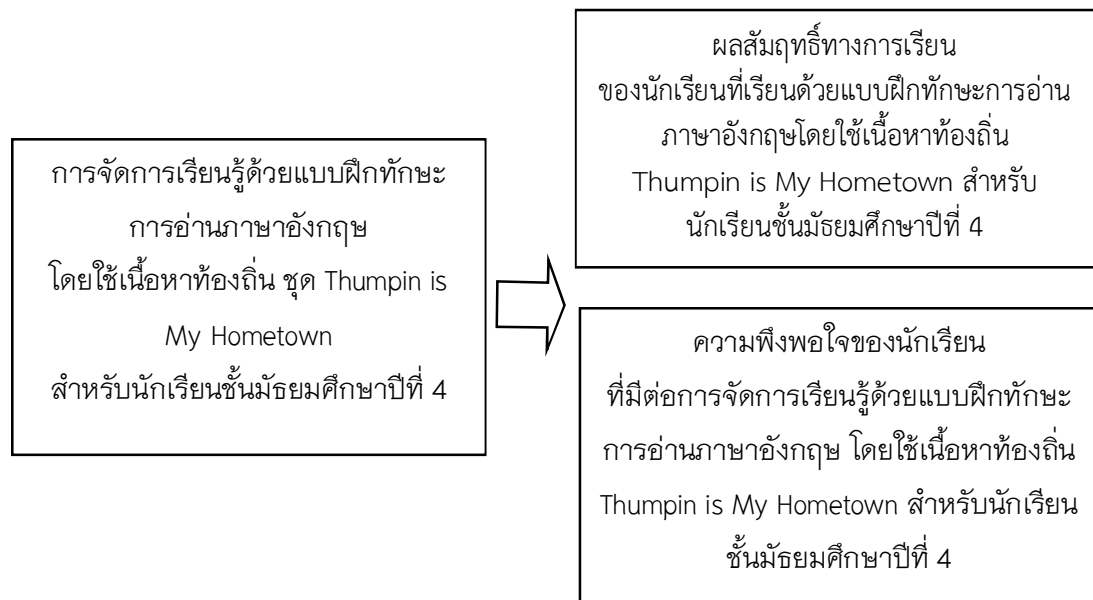
2549 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงมีค่าเท่ากับ 82.22/83.00 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้ แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นที่สร้างขึ้น

อมรรัตน์ นัตดาหลง (2551, หน้า 156-164) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-ม.6) โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราดจังหวัดตราด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.83/82.42 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็น ต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ ที่ได้ทำแบบฝึกเสริมทักษะส่วนมากตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ที่ 80/80 และสามารถทำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือสูงกว่า และมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นผลจากผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เน้นในสิ่งใกล้ตัว นำเอาบริบทในท้องถิ่นมาประยุกต์กับการเรียนการสอนซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากเนื้อเรื่องเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวในท้องถิ่นที่นักเรียนสนใจ จากงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความเนื้อเรื่องที่กำหนดให้และทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ มีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นและมีทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้นอีกด้วย ดังคำกล่าวของ โคดี้ (Cody, 1981) ได้กล่าวว่าความรู้เดิมจะเป็นตัวเร่งให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น อีกทั้งแบบฝึกเสริมทักษะสามารถนำมาใช้ได้ทุกระดับชั้น

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี และแนวคิดการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายแล้ว พบว่าสื่อการเรียนรู้ และเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับระดับ วัย และบริบทของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถ และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีความพึงพอใจ ในการเรียนการสอน ผู้ศึกษาจึงได้จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น โดยสามารถเขียนแผนภาพแสดงกรอบแนวคิดของการศึกษา ดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดทางการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม

งานวิจัยนี้ เป็นรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design จากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะรวมถึงเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยผลการวิจัยที่ได้จะนำมาพัฒนาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ให้มีผลคะแนนที่สูงขึ้นต่อไป

เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้ศึกษาได้ศึกษาและพัฒนาตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. วิธีดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 74 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin is My Hometown เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตำบลบ้านถ้ำ ภูมิศาสตร์ ที่ตั้ง อาณาเขต ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประชากรและอาชีพ แหล่งน้ำที่สำคัญ และ ทรัพยากรธรรมชาติ

1.2 สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's Important place เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ได้แก่ วัดพระธาตุจอมคิลา สวนรุกชชาติ

1.3 เทศกาลประเพณีที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's Festival เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญและเป็นเอกลักษณ์ของตำบลบ้านถ้ำ ได้แก่ เทศกาลบวงสรวงเจ้าพ่อล้านช้าง

1.4 สินค้าผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's OTOPI เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้า และผลิตภัณฑ์ของตำบลบ้านถ้ำ ที่ได้รับรองให้เป็นสินค้าผลิตภัณฑ์ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Thumpin is My Hometown จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียนจำนวน 12 ชั่วโมง สำหรับใช้ควบคู่กับ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Thumpin is My Hometown ใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Thumpin's Important place ใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Thumpin's Festival ใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Thumpin's OTOP ใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมง

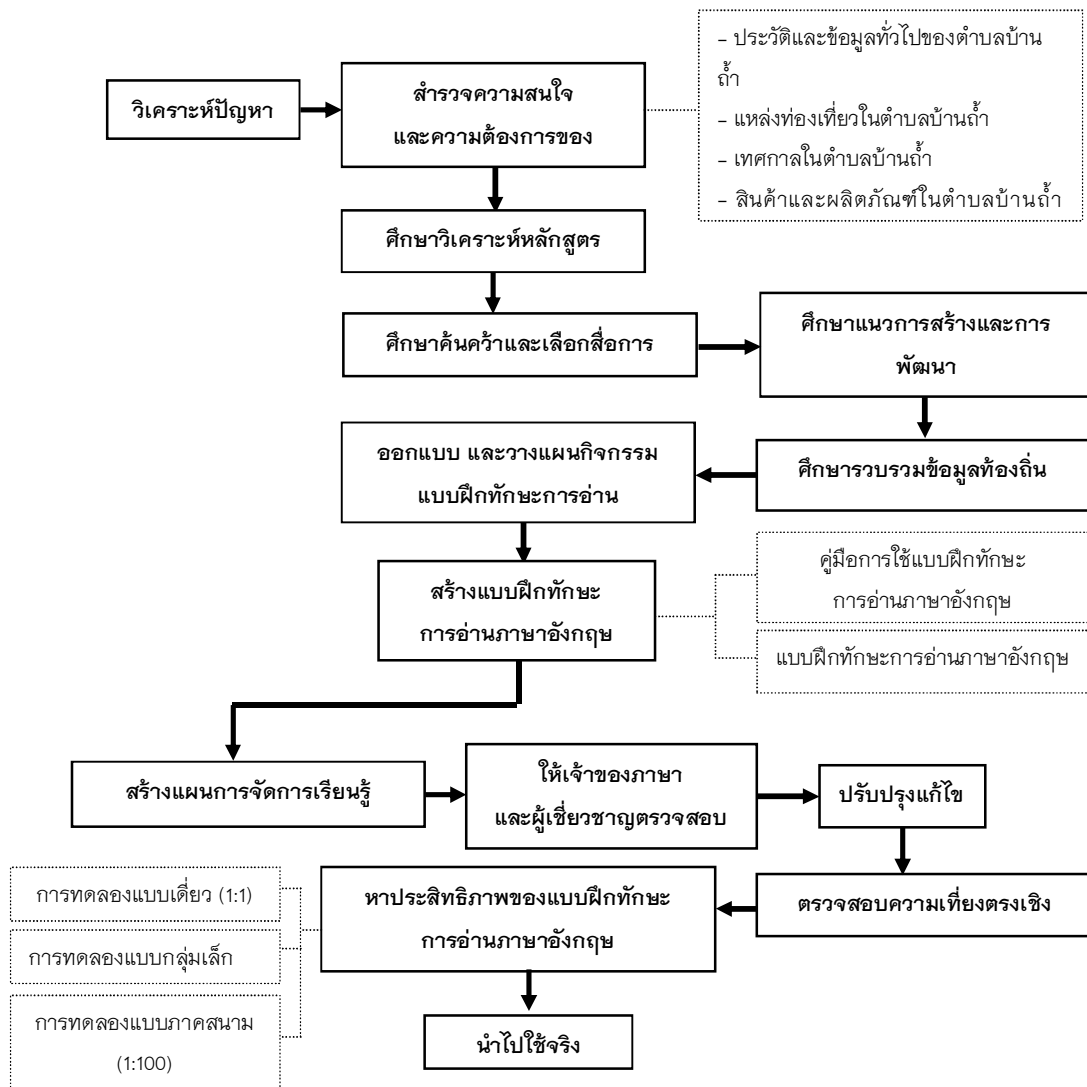
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามดังกล่าว เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. การสร้างและการหาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากภาพข้างต้นสามารถอธิบายขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 วิเคราะห์ปัญหา จากประสบการณ์การสอน การรวบรวมข้อมูลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อนครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ

พบว่า ความสามารถในทักษะการอ่านของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องมาจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวเป็นเพราะเนื้อหาหรือบทอ่านเป็นเรื่องที่ยาก และไกลตัวนักเรียน ตลอดจนมีคำศัพท์ โครงสร้างภาษาที่มากและยากเกินไป จึงส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำไปด้วย

1.2 สสำรวจความสนใจและความต้องการของนักเรียน เมื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ ของปัญหา พบว่า เนื้อหาเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ความสามารถในทักษะการอ่านของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ และพบว่า บทอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาใกล้ตัวและอยู่ในบริบทของนักเรียน รวมทั้งหากนักเรียนมีภูมิหลังความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านนั้น จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียน คือ ตำบลบ้านถ้ำ และได้กำหนดเนื้อหาหรือหัวข้อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน แล้วทำการสร้างแบบสอบถามความสนใจและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30211) จำนวน 10 หัวข้อ เพื่อคัดเลือกเนื้อหาที่นักเรียนสนใจและต้องการเรียนสำหรับจะนำไปสร้างและพัฒนาบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป ซึ่งผลจากการสอบถามคณะผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 5 คน คณะครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จำนวน 3 คน คณะครูกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 5 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 206 คน ปีการศึกษา 2558 รวมจำนวน 222 คน ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงข้อมูลการสอบถามความสนใจและความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 222 คน โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30211)

ข้อที่	ด้าน/เนื้อหา	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับความสนใจและความต้องการ
สถานที่/ข้อมูลทั่วไป			
1.	ประวัติและข้อมูลทั่วไปของตำบลบ้านถ้ำ	67.84	4
2.	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลบ้านถ้ำ	70.81	3
3.	อาชีพของคนในตำบลบ้านถ้ำ	53.54	5
4.	อาหารพื้นบ้านในตำบลบ้านถ้ำ	52.57	6

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ด้าน/เนื้อหา	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับความสนใจและความต้องการ
เทศกาล/สินค้า/วัฒนธรรม			
5.	เทศกาลในตำบลบ้านถ้ำ	81.35	1
6.	สินค้าและผลิตภัณฑ์ในตำบลบ้านถ้ำ (OTOP)	72.97	2
7.	ศิลปวัฒนธรรมและการแสดงพื้นบ้านในตำบลบ้านถ้ำ	35.86	9
บุคคล/ภูมิปัญญา			
8.	ชาวไทยภูเขาในตำบลบ้านถ้ำ	35.95	8
9.	บุคคลตัวอย่าง/บุคคลที่ประสบความสำเร็จในตำบลบ้านถ้ำ	40.99	7
10.	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	35.77	10

หลังจากผู้ศึกษาได้สอบถามความสนใจและความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212) และจัดเรียงลำดับความสนใจ และความต้องการของนักเรียนแล้ว ลำดับที่ 1-3 จำนวน 4 เรื่อง มาสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และจัดเรียงเนื้อหาใหม่เพื่อให้เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับต่อไปนี้

เรื่องที่ 1 ประวัติและข้อมูลทั่วไปของตำบลบ้านถ้ำ

เรื่องที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวในตำบลบ้านถ้ำ

เรื่องที่ 3 เทศกาลในตำบลบ้านถ้ำ

เรื่องที่ 4 สินค้าและผลิตภัณฑ์ในตำบลบ้านถ้ำ (OTOP)

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร ได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับช่วงชั้นที่ 4 จากคู่มือการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และคำอธิบายรายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และการวัดผลประเมินผล

1.4 ศึกษาค้นคว้า และเลือกสื่อการเรียนรู้ ได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนซึ่งผู้ศึกษาได้เลือกแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ เนื่องจากเห็นว่า แบบฝึกทักษะการ

อ่านภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบท และสภาพแวดล้อม ของนักเรียนและโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ที่สื่อการเรียนรู้ประเภทคอมพิวเตอร์ หรือสื่อการเรียนรู้ประเภท ICT ยังมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และจำนวน ของนักเรียน จากนั้นจึงได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้าง และพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

1.5 ศึกษาแนวการสร้างและการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน เมื่อได้พิจารณาแล้วว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสำหรับนำมาสร้างและพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ ตลอดจนศึกษาลักษณะแบบฝึกหัดการอ่านจากแบบเรียน หนังสือ ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ รวมทั้งเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 โดยคำนึง ถึงความสอดคล้องกับระดับภาษา คำศัพท์ โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ และสำนวนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.6 ศึกษารวบรวมข้อมูลท้องถิ่น ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลท้องถิ่นตามเนื้อหาที่ ได้สำรวจความสนใจและความต้องการของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหา ท้องถิ่น ในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212) โดยรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร อินเทอร์เน็ต การสอบถาม และสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เจ้าของโครงการปราชญ์ ท้องถิ่น และชาวบ้านที่อยู่ในแหล่งข้อมูลโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ชัดเจน และตรงตาม ความเป็นจริง ตลอดจนบันทึกภาพเพื่อนำมาใช้ในการอธิบาย ประกอบและตกแต่งแบบฝึก ทักษะเพื่อให้ผู้เรียน ได้เห็นภาพของจริง สถานที่จริง และเหตุการณ์จริง รวมทั้งเพื่อให้แบบฝึก ทักษะมีความสนใจ และสวยงามมากขึ้น

1.7 ออกแบบและวางแผนกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่าน เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ ท้องถิ่นที่ต้องการสำหรับสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้ว จึงได้ออกแบบและวางแผนในการสร้างกิจกรรมทักษะการ อ่านทั้ง 4 เรื่อง อย่างหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสนใจ กระตุ้นผู้เรียนให้กระตือรือร้น มี ความสุข และสนุกสนาน ในการเรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านต่อไป ตลอดจนเกิด ทักษะ ทางภาษาด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย สำหรับกิจกรรมในแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้ศึกษาได้ ออกแบบและวางแผน ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1.7.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin is My Hometown เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตำบล

บ้านถ้ำ ภูมิศาสตร์ ที่ตั้ง อาณาเขต ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประชากรและอาชีพ แหล่งน้ำที่สำคัญ และ ทรัพยากรธรรมชาติ

1.7.2 สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's Important place เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ได้แก่ วัดพระธาตุจอมศีล สวนรุกชชาติ

1.7.3 เทศกาลประเพณีที่สำคัญในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's Festival เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญและเป็นเอกลักษณ์ของตำบลบ้านถ้ำ ได้แก่ เทศกาลบวงสรวงเจ้าพ่อล้านช้าง

1.7.4 สินค้าผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในตำบลบ้านถ้ำ ชื่อเรื่อง Thumpin's OTOF เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสินค้า และผลิตภัณฑ์ของตำบลบ้านถ้ำ ที่ได้รับรองให้เป็นสินค้าผลิตภัณฑ์ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

1.8 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่าน หลังจากออกแบบและวางแผนกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านแล้ว ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกทักษะ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงประกอบของแบบฝึกทักษะการอ่านให้เกิดความเหมาะสมและความสะดวกต่อการนำไปใช้ ซึ่งแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีส่วนประกอบ ดังนี้

1.8.1 คำนำ / สารบัญ

1.8.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.8.3 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1.8.4 ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียน

1.8.5 แบบทดสอบก่อนเรียน

1.8.6 บทอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

1.8.7 แบบฝึกทักษะการอ่าน เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาและฝึกทักษะการอ่าน

1.8.8 แบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แต่มีการสลับตัวเลือก

1.8.9 Learning Log เป็นแบบบันทึกสำหรับนักเรียนสรุปความรู้ที่ตนได้เรียนรู้ รวมทั้งให้ประเมินตนเองจากการศึกษาและการทำกิจกรรม

1.8.10 แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1.8.11 ภาคผนวก ประกอบด้วยแบบบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

และแบบบันทึกคะแนนการทำแบบฝึกทักษะ

1.8.12 ประวัติผู้จัดทำ

1.9 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ได้สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นจำนวน 4 แผน โดยแต่ละแผนใช้ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง สำหรับเป็นคู่มือครูเพื่อนำไปใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.10 ให้เจ้าของภาษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้นำแบบฝึกทักษะ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และขอข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความยากง่ายของภาษา ในแบบฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งได้รับข้อเสนอแนะในภาพรวม โดยให้ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และให้แก้ไขคำสั่งของแบบฝึก ที่ไม่ชัดเจน ตลอดจนให้ปรับปรุงแก้ไขคำที่เขียนสะกดไม่ถูกต้อง หรือพิมพ์ตัวอักษรผิดพลาด รวมทั้งให้ปรับขนาดตัวอักษร และรูปภาพประกอบบางภาพ ที่มีขนาดเล็กและไม่ชัดเจน

1.11 ปรับปรุงแก้ไข ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามเจ้าของภาษา และผู้เชี่ยวชาญ แนะนำ พร้อมกับตรวจสอบอย่างละเอียด เพื่อให้แบบฝึกทักษะการอ่านมีความเหมาะสม ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.12 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หลังจากได้ปรับปรุงแก้ไข ได้นำแบบฝึกทักษะการอ่านเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบหาค่าน้ำหนักคะแนน ถ้ามีความเห็นว่าเหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน +1 ถ้าไม่แน่ใจ ได้ค่าน้ำหนักคะแนน 0 และถ้ามีความเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน -1 (มาเรียม นิลพันธ์, 2547 : 177) แล้วนำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.13 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน จากนั้นได้นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการปรับปรุงและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง โดยผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.13.1 การทดลองแบบเดี่ยว (1: 1) (Individual Tryout) คือ การทดลองกับผู้เรียน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และ

อ่อน 1 คน โดยยึดผลการเรียนในระดับชั้นเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ทำการทดลองเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษา เนื้อหา ความยากง่ายของกิจกรรม ความยากง่ายแบบทดสอบ และความชัดเจนในคำถาม หรือคำชี้แจงต่าง ๆ ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยก่อนเรียนผู้ศึกษาได้แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้กับผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบการเรียนรู้ และเวลาที่กำหนดในแต่ละกิจกรรม จากนั้นนำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมทุกชุด และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองนำมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 75.56/77.22 ซึ่งค่าประสิทธิภาพที่ได้ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ค่อนข้างสูง และผู้ศึกษาสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหา การใช้ภาษา ความชัดเจนของข้อความหรือคำชี้แจง ตัวอย่างหรือกิจกรรมในแบบฝึกทักษะอ่านแล้วเข้าใจหรือไม่ ยากง่ายอย่างไร รวมถึงความสวยงามของรูปภาพประกอบ ขนาดของตัวหนังสือเป็นอย่างไร จากการสอบถาม พบว่า เนื้อหาในแบบฝึกทักษะบางเล่มมีคำศัพท์และกิจกรรมที่ยาก และมากเกินไปสำหรับความชัดเจนของคำถามและคำชี้แจง นักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง และปานกลาง อ่านแล้วพอเข้าใจและสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้เกือบทุกเล่ม ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถทำได้เป็นส่วนน้อย รูปเล่มของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีขนาดเหมาะสม ผู้ศึกษابันทึกผลการสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสมบูรณ์ขึ้น

1.13.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1: 10) (Small Group Tryout) คือ ทำการทดลองกับผู้เรียน 10 คน ซึ่งกลุ่มทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน โดยยึดผลการเรียนในระดับชั้นเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยใช้เรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และอ่อน 3 คน ซึ่งนักเรียนทั้ง 10 คน ไม่ซ้ำกลุ่มเดิมกับการทดลองแบบเดี่ยว ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ โดยไม่ต้องได้รับคำชี้แนะจากครูผู้สอนเพิ่ม คำศัพท์ ภาษา เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย ขนาดตัวหนังสือ รูปเล่มของแบบฝึกทักษะ มีความสวยงาม ตัวหนังสืออ่านง่าย แบบทดสอบสำหรับใช้วัดผลประเมินผล มีจำนวนข้อและความยากง่ายเหมาะสม เพียงพอกับเวลาที่กำหนดให้ คำถามหรือคำชี้แจงในแต่ละกิจกรรมมีความชัดเจน เนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว นักเรียนมีความสุข สนุกสนานในการเรียน และมีความรู้สึกที่อยากที่จะรู้เรื่องราวนั้น ๆ

มากขึ้น โดยนักเรียนจะซักถามครูเพิ่มเติมจากเนื้อหา ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังมีการพูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนกันในกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องราวในเนื้อหาที่เป็นประเด็นย่อย ๆ ออกไปอีก เช่น บรรยายภาค และสถานที่ในตำบลบ้านถ้ำที่นักเรียนเคยไปเที่ยวชมมาก่อน ประสบการณ์ และความสนุกสนานในการเข้าร่วมเทศกาล ในตำบลบ้านถ้ำ จากนั้นนำคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รวมทุกชุด และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองนี้มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 80.63/81.25 ซึ่งค่าประสิทธิภาพที่ได้ถือว่เป็นค่าที่สูงพอสมควร แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ จึงได้ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มีความชัดเจน ปรับปรุงประโยคคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและเพิ่มเติมตัวอย่างในแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น

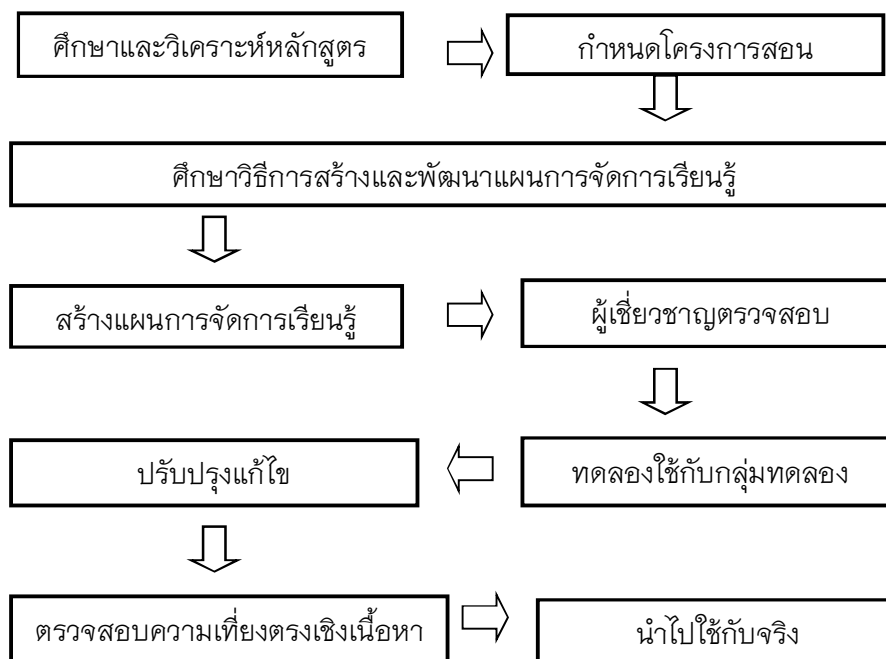
1.13.3 การทดลองภาคสนาม (1: 100) คือ ทำการทดลองกับผู้เรียน 30 คน ซึ่งกลุ่มทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน โดยใช้นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน รวม 32 คน โดยยึดผลการเรียน ในระดับชั้นเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งนักเรียนทั้ง 32 คน จะไม่ซ้ำกันกับการทดลองแบบเดี่ยว และแบบกลุ่มเล็ก เพื่อทดลองการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (E_1/E_2) และผลการวิเคราะห์ พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 81.05/82.99 ซึ่งถือว่เป็นค่าที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงได้จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นรูปเล่ม ที่มีองค์ประกอบครบสมบูรณ์ และมีจำนวนเพียงพอ กับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาต่อไป

1.14 นำไปใช้จริง เมื่อได้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2258

2. การสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นคู่มือครูสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 โดยมีรายละเอียด ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาคำอธิบายรายวิชา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 และผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นคู่มือครูประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212)

2.2 กำหนดโครงการสอน/กำหนดการสอน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์หลักสูตรมาจัดหน่วยการเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาในการเรียน 60 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน หรือ 3 คาบต่อสัปดาห์ จำนวน 1.0 หน่วยกิต ในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกและกำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เป็นหน่วยการเรียนรู้ Thumpin is My Hometown สำหรับนำมาสร้างและพัฒนาเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น จำนวน 4 เรื่องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2258 สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 4 สัปดาห์ 12 ชั่วโมง ตามรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 3 แสดงโครงการสอน/กำหนดการสอน วิชาภาษาอังกฤษ (อ 30212)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้พิเศษ	การปฐมนิเทศ/ปัจฉิมนิเทศการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	2
1	Welcome Back To School	10
2	Thumpin is My Hometown	3
	Thumpin's Important place	3
	Thumpin's Festival	3
	Thumpin' OTOP	3
3	A Happy Time	12
4	The World at Present	12
5	The Future Life	12
รวม 5 หน่วยการเรียนรู้		60 ชั่วโมง

2.3 ศึกษาวิธีการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ศึกษาวิธีการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ จากเอกสาร หนังสือตำรา คู่มือครู และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับวิธีการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ศึกษาวิธีการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากนั้นจึงได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ 12 ชั่วโมง เพื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Thumpin is My Hometown โดยนำเทคนิควิธีการสอนที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนแต่ละเรื่อง เพื่อให้เกิดความหลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

2.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ต 1.1 เข้าใจในกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังหรืออ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น

และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ต 1.1.3 เข้าใจ ดีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ้าย้อนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง

ต 1.3.1 นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์รวมทั้งเหตุการณ์ หรือเรื่องทั่วไป

ต 1.3.4 นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษา หรือแต่งขึ้นเองอย่างอิสระด้วยความเพลิดเพลิน

ต 2.2.1 เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลีสำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

ต 4.2.4 ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นหรือประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์และการแข่งขันในสังคมโลก

ต 1.3.2 นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรมสินค้า หรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2.4.3 สาระสำคัญ

2.4.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1) เข้าใจ ดีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ้าย้อนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง

2) นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์รวมทั้งเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป

3) เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องคำ

วลี ลำนวน ประโยคและข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

4) นำเสนอบทกวี หรือบทละครสั้น โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษาหรือแต่งขึ้นเองอย่างอิสระด้วยความเพลิดเพลิน

5) ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่นหรือประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์และการแข่งขันในสังคมโลก

6) นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้าหรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2.4.5 จุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.4.7 กิจกรรมการเรียนรู้ ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความหลากหลาย น่าสนใจ กระตุ้นผู้เรียนให้มีความสุข สนุกสนานในการเรียน อีกทั้งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพ เนื่องจากวิธีหรือรูปแบบการเรียนรู้แต่ละอย่างย่อมตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนต่างกัน

2.4.8 สื่อการเรียนรู้

2.4.9 ชิ้นงาน / ภาระงาน

2.4.10 การวัดและการประเมินผล วัดและประเมินผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การทำแบบฝึกทักษะ ชิ้นงาน / ภาระงาน การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม และพฤติกรรมการเรียนรู้

2.4.11 บันทึกผลหลังสอน

2.4.12 ข้อเสนอแนะ

2.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความตรงเชิงเนื้อหา และโครงสร้าง ตลอดจนความเหมาะสมทั้งรูปแบบของแผน จัดกิจกรรม การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้รับข้อเสนอแนะในภาพรวม คือ ควรใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ควรเพิ่มเกมการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ หรือเนื้อหาในบทอ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนานระหว่างเรียนมากขึ้น กิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันควรหลอมให้เป็นกิจกรรมเดียวกัน รวมทั้งเน้นและส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันในการทำกิจกรรม มีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายและตามสภาพจริง

2.6 ปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตาม

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.7 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบหาค่าน้ำหนักคะแนน ถ้ามีความเห็นว่าเหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน +1 ถ้าไม่แน่ใจ ได้ค่าน้ำหนักคะแนน 0 และถ้ามีความเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน -1 (มาเรียม นิลพันธ์, 2547, หน้า 177) จากนั้นจึงนำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาดัชนี ความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่า มีค่า IOC เฉลี่ยสูงกว่า 0.50 ทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.96 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ มีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อไปได้

2.8 ทดลองใช้ ได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ Thumpin is My Hometown กับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

2.8.1 ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ในการทดลองแบบแบบเดี่ยว (1: 1) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม เวลาที่ใช้ ความชัดเจนของภาษา ความยากง่ายของเนื้อหา จากการทดลองพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ บางแผนใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนมากกว่าเวลาที่กำหนดเนื่องจากกิจกรรมการฝึกค่อนข้างมาก บางกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในแบบฝึกทักษะและไม่เหมาะสมกับเวลา ผู้ศึกษาจึงได้ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อบกพร่องที่ค้นพบ

2.8.2 ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ในการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1: 10) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน ไม่ซ้ำกลุ่มเดิมกับการทดลองแบบเดี่ยว ระหว่างปฏิบัติการสอนในแต่ละแผน ผู้ศึกษาได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน และบันทึกผล การสอนแต่ละขั้นตอน หากพบว่าขั้นตอนใดมีปัญหาผู้ศึกษาได้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนในแต่ละขั้นตอนทันที และหลังจากดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนแล้ว ผู้ศึกษาได้สรุปและประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

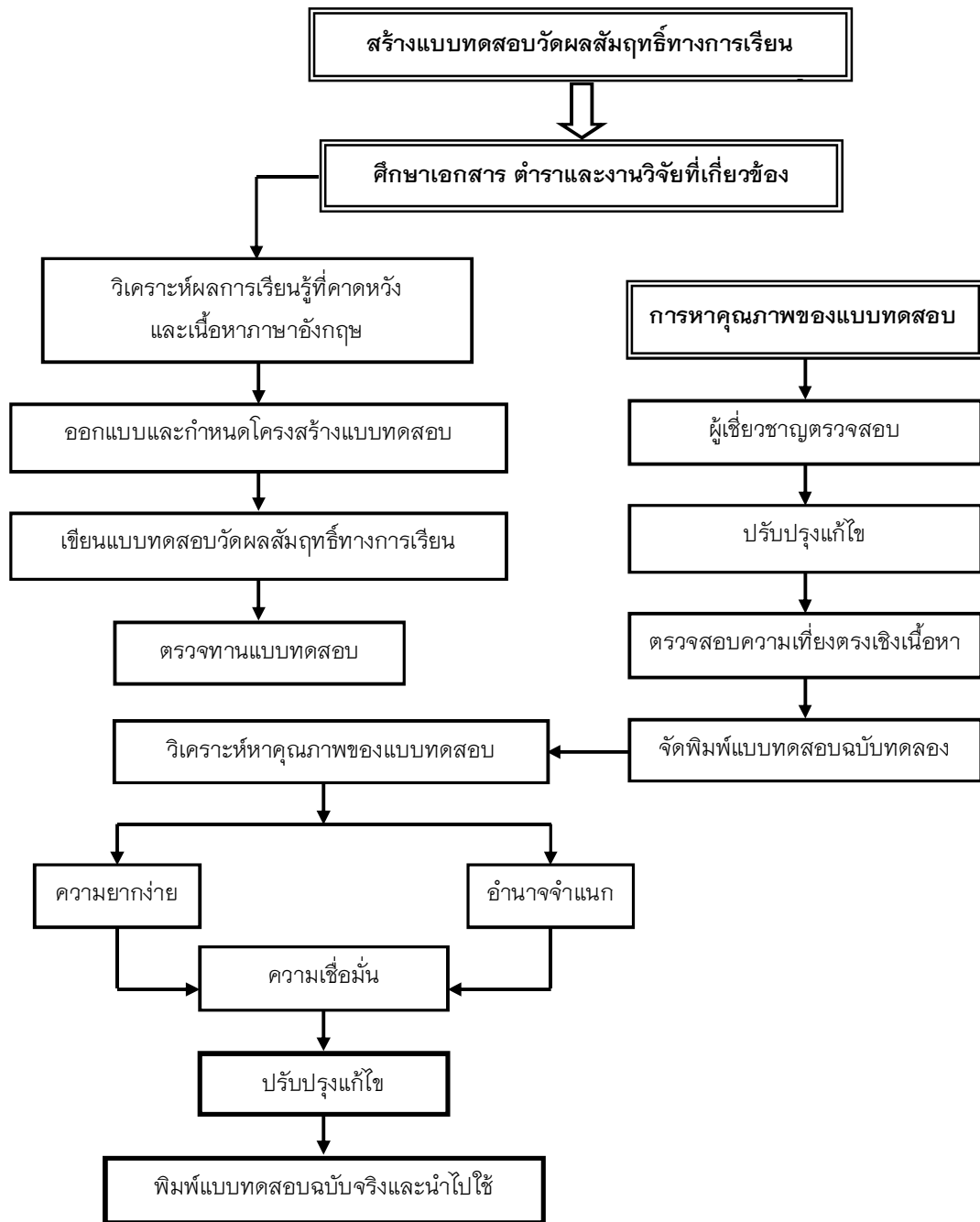
พร้อมกันได้ปรับปรุงและแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.8.3 ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงและแก้ไขแล้ว ไปทดลองเพื่อหาคุณภาพอีกครั้ง โดยนำไปทดลองใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ในการทดลองภาคสนาม (1: 100) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน และจากการทดลองพบว่า กิจกรรมและเวลาที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ และการจัดกิจกรรม การเรียนรู้มีความราบรื่นสอดคล้องกัน

2.9 นำไปใช้จริง หลังจากได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองและปรับปรุงแก้ไขตามปัญหาที่พบแล้ว จึงได้จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ จำนวน 4 แผน สำหรับไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ซึ่งได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2258

3. การสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้ทำการทดสอบก่อน และหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีรายละเอียด ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และ

งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักและวิธีการสร้างแบบทดสอบ การทดสอบและการประเมินผลการเรียน การสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล และการสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษ เป็นต้น

4.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอาศัยแนวทางการสร้างที่ได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย โดยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และเนื้อหาภาษาอังกฤษ Thumpin's Important place เพื่อวางแผนในการออกแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

4.2.2 ออกแบบและกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบให้มีครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหา

4.2.3 เขียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยแบบทดสอบนั้นจะมีจำนวนมากกว่าจำนวนแบบทดสอบที่ต้องการจริง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้สร้างแบบทดสอบ จำนวน 60 ข้อ มากกว่าจำนวนที่ต้องการจริง คือ 40 ข้อ โดยผู้ศึกษาได้ออกแบบและกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงการออกแบบและกำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น	จำนวนข้อสอบ	
	ที่สร้างขึ้น	ที่ต้องการ
1. Thumpin is My Hometown	15	10
2. Thumpin's Important place	15	10
3. Thumpin's Festival	15	10
4. Thumpin's OTOP	15	10
รวม	60	40

ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมจากแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่อง ได้แก่ คำศัพท์ (Vocabulary) คำอ้างอิง (References) กลวิธีการอ่าน (Reading Strategies) เนื้อหา บทอ่าน (Details) และโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammar)

4.2.4 ตรวจสอบแบบทดสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบที่เขียนไว้มาตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามหลักการสร้างแบบทดสอบ โดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่

ละข้อตรงกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ ภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน เป็นภาษาเขียนหรือไม่ อ่านแล้วเข้าใจง่ายหรือตีความได้หลายประเด็นหรือไม่ และตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าเกณฑ์หรือไม่ แล้วจึงปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำเสนอเพื่อขอคำปรึกษา และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

4.3 การหาคุณภาพของแบบทดสอบ

4.3.1 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อขอคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และตรวจสอบความถูกต้อง ของภาษา รวมทั้งความครอบคลุมทั้งในส่วนของเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตลอดจนเกณฑ์การวัดผล ประเมินผล และความเหมาะสมของแบบทดสอบ ซึ่งได้รับข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1) คำถามและตัวถูกตัวลวงบางข้อกำกวม ไม่ชัดเจน
- 2) คำถามและคำตอบไม่สอดคล้องกัน
- 3) มีการสะกดคำผิดในคำถามและคำตอบบางข้อ
- 4) พิมพ์ตกหล่น

4.3.2 ปรับปรุงแก้ไข ได้ปรับปรุงแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบทดสอบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยการตรวจทานแบบทดสอบทั้งฉบับ และได้ปรับคำถามให้มีความชัดเจน เหมาะสมและสอดคล้องกับคำตอบ รวมทั้งการสะกดคำถูก คำผิดของคำศัพท์

4.3.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 60 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษา ความเที่ยง ความเหมาะสมของแบบทดสอบ และความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบหาค่าน้ำหนักคะแนน ถ้ามีความเห็นว่าเหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน +1 ถ้าไม่แน่ใจ ได้ค่าน้ำหนักคะแนน 0 และถ้ามีความเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน -1 (มาเรียม นิลพันธ์, 2547, หน้า 177) แล้วนำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง ของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่า มีแบบทดสอบจำนวน 12 ข้อ มีค่า IOC เฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 และมีแบบทดสอบจำนวน 48 ข้อ ที่มีค่า IOC เฉลี่ยสูงกว่า 0.50 แสดงว่า แบบทดสอบจำนวน 48 ข้อนั้น มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนด

4.3.4 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบ จากผู้เชี่ยวชาญ ไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยตรวจสอบคำชี้แจงของ

แบบทดสอบ วิธีการตอบ การจัดวางรูปแบบของการพิมพ์ให้เหมาะสมและถูกต้องตามหลักการพิมพ์แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์

4.3.5 วิเคราะห์หาคูณภาพของแบบทดสอบ นำแบบทดสอบวัดไปทดลองใช้เพื่อหาคูณภาพของแบบทดสอบ โดยมีวิธีการและลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) นำแบบทดสอบจำนวน 48 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown มาแล้ว ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2258 จำนวน 32 คน เพื่อทำการทดสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ จากนั้นจึงทำการคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (Difficulty Index) และอำนาจจำแนก (Discrimination Index) ที่เหมาะสมจากแบบทดสอบทั้งหมด 48 ข้อ ให้เหลือจำนวน 40 ข้อ โดยแบบทดสอบทั้ง 40 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.35 – 0.65 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.40 – 0.70 และมีค่า IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.94

2) นำแบบทดสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจการจำแนกที่เหมาะสม จำนวน 40 ข้อ ไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองเดิม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2258 จำนวน 32 คน เพื่อทำการทดสอบอีกครั้ง โดยเว้นระยะห่างจากการทดสอบ ครั้งแรกประมาณ 2 สัปดาห์ เพื่อตรวจสอบว่าแบบทดสอบนั้นมีค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายในระดับที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาตรวจให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีการของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder&Richardson: KR-20) ซึ่งพบว่า แบบทดสอบสร้างขึ้นทั้งฉบับจำนวน 40 ข้อ สำหรับใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่สูงเป็นที่ยอมรับได้

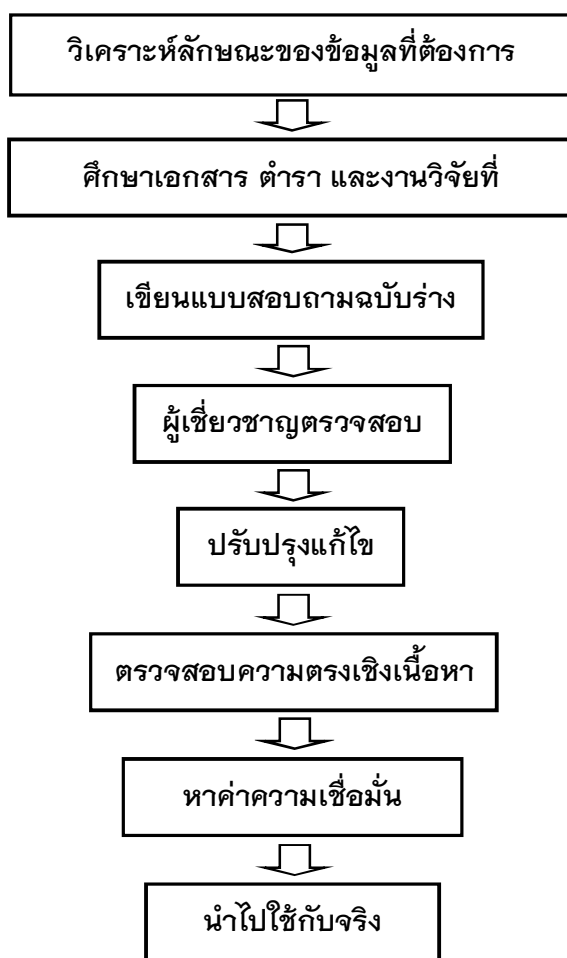
4.3.6 ปรับปรุงแก้ไข จากนั้นทำการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องชัดเจนอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.3.7 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงและนำไปใช้ ได้จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ จำนวน 40 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นนำแบบทดสอบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ต้องการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน เพื่อใช้ใน

การเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การสร้างและการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพ ของแบบสอบถาม โดยมีลำดับขั้นตอน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการสอบถาม ได้วิเคราะห์ลักษณะข้อมูลที่ต้องการสอบถามโดยวิเคราะห์จากจุดประสงค์ในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของเนื้อหา และรูปแบบ ของแบบสอบถาม

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม ความพึงพอใจ และวิธีการตรวจสอบความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ได้เขียนแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหา ของแบบสอบถาม และตามหลัก การสร้างแบบสอบถามและตามรูปแบบที่กำหนดไว้ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย และระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

4. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จากนั้นนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อขอ คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความถูกต้องและความครอบคลุม ทั้งในส่วนข้อคำถาม และพฤติกรรมที่ต้องการวัด ตลอดจนความเหมาะสมของแบบสอบถาม ซึ่งได้รับข้อเสนอแนะในภาพรวม คือ ข้อคำถามบางข้อไม่ตรง กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด พิมพ์ตกหล่น และสะกดคำผิดในข้อคำถามบางข้อ

5. ปรับปรุงแก้ไข ได้ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ทั้งฉบับ และได้ปรับคำถามให้มีความชัดเจน เหมาะสมและตรงกับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด รวมทั้งการสะกดคำคำถูก คำผิด ของคำศัพท์ ตลอดจนการพิมพ์ตกหล่น

6. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไข แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ความเที่ยงตรงของข้อคำถาม แต่ละข้อและการวัดและประเมินผล โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบหาค่าน้ำหนักคะแนน ถ้ามีความเห็นว่าเหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน +1 ถ้าไม่แน่ใจ ได้ค่าน้ำหนักคะแนน 0 และถ้ามีความเห็นว่าไม่เหมาะสม ได้ค่าน้ำหนักคะแนน -1 (มาเรียม นิลพันธ์, 2547, หน้า 177) แล้วนำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาดัชนี ความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่า มีค่าเฉลี่ย สูงกว่า 0.50 ทุกข้อ (IOC = 0.93) แสดงว่า แบบสอบถามมีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา ที่กำหนด

7. หาค่าความเชื่อมั่น ได้นำแบบสอบถามที่คัดเลือก จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับ

กลุ่มทดลองภาคสนาม (1: 100) ซึ่งกลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 32 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกันกับกลุ่มทดลองภาคสนาม ที่เคยผ่านการศึกษาและใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาแล้ว จากนั้นนำมาผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น หรือสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ซึ่งแสดงว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไปได้

8. นำไปใช้จริง เมื่อได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่ละเรื่องจนครบ 4 เรื่อง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่วันที่ 17 เดือน พฤศจิกายน 2558 ถึงวันที่ 22 เดือน ธันวาคม 2558 ใช้เวลาในการศึกษารวม 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัน เวลา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน จำนวน 20 ชั่วโมง

2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการทดลอง คือ การศึกษาแบบกลุ่มเดียวที่มีการวัดผลก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ (One Group Pretest - Posttest Design) ของ พิสนุ พงศ์ศรี (2558, หน้า 128) ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

O₁ X O₂

เมื่อ O₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ
 X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ
 O₂ แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ

2.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จำนวน 20 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน และรวบรวมผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน 12 ชั่วโมง ขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ศึกษาได้บันทึกและรวบรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ และคะแนนทดสอบหลังเรียน

2.3 หลังจากดำเนินการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครบทั้ง 4 เรื่องแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ไปทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จำนวน 20 คน โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน แต่มีการสลับตัวเลือก และรวบรวมผลการทดสอบ ไว้เป็นคะแนนหลังเรียน

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จำนวน 20 คน

4. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมมาทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้

ดำเนินการตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (E₁/E₂) ตามสูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ E₁/E₂ ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานไว้ที่ 80/80 โดยวิเคราะห์จาก

1.1 คะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละเรื่องของนักเรียนแต่ละคนรวมกันทุกเรื่อง นำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) และนำค่าที่ได้เป็นคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁)

1.2 คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) นำค่าที่ได้เป็นคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิเคราะห์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าที่ (t-test)

3. การวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน จากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง Thumpin is My Hometown วิเคราะห์จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน แบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ยืนยง ราชวงษ์ (2546, หน้า 11) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการหาค่า IOC ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

R = คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) บุญชุม ศรีสะอาด (2545, หน้า 102) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ ΣX = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าร้อยละ (%) ธาณินทร์ ศิลป์จารุ (2548, หน้า 152) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ (\%)} = \frac{P}{N} \times 100$$

เมื่อ P = ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
 N = จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.4 ค่าความยากของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม พิสนุ พงศ์ศรี (2558, หน้า 183) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$P = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

เมื่อ P = ระดับความยากของแบบทดสอบ
 P_H = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n = จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบในกลุ่มสูง (หรือกลุ่มต่ำ)

1.5 ค่าอำนาจการจำแนกของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม พิชาติ ฤทธิ์จำรูญ (2545, หน้า 141) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r = \frac{P_H + P_L}{n}$$

เมื่อ r = ค่าอำนาจการจำแนก
 P_H = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L = จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N = จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบในกลุ่มสูง (หรือกลุ่มต่ำ)

1.6 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน ซึ่งบุญชุม ศรีสะอาด (2545, หน้า 99-101) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\Sigma pq}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	=	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	=	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	P	=	สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	Q	=	สัดส่วนของผู้ทำผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
	S^2	=	ความแปรปรวนของแบบทดสอบ

1.7 การหาความเชื่อมั่นหรือสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียน ตามวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค พิซิต ฤทธิจำรูญ (2545, หน้า 185) ได้เสนอวิธีการและสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	=	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	=	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	=	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อของแบบสอบถาม
	S_t^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ศิริชัย กาญจนวาสิ (2550, หน้า 74) ได้เสนอวิธีการหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งใช้สัญลักษณ์ว่า S.D. โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	=	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X_i	=	คะแนนดิบของนักเรียน
	\bar{X}	=	คะแนนเฉลี่ย
	n	=	จำนวนนักเรียน

2.2 การเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) ซึ่งพิสนุ ฟองศรี (2558, หน้า 174) ได้เสนอสูตรในการคำนวณไว้ ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ D = ผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
 ΣD = ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
 ΣD^2 = ผลรวมทั้งหมดของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่ยกกำลังสอง
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่ของข้อมูล

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E_1/E_2)

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น เรื่อง Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E_1/E_2) ได้เสนอวิธีการคำนวณ โดยใช้สูตรของกาญจนา วัฒมาญ (2551, หน้า 82) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ ด้วยแบบ

ฝึกทักษะในแต่ละแบบฝึก

A = คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ

ในแต่ละแบบฝึก

$$E_2 = \frac{\bar{Y}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

\bar{Y} = คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

4. สถิติที่ใช้ในการบรรยายเปรียบเทียบ

4.1 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งแบบสอบถาม เป็นแบบเกณฑ์ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) กาญจนา วัฒมาญ (2551, หน้า 85) ได้เสนอวิธีการ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 การแปรผลค่าเฉลี่ย โดยการนำค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ที่ได้จากการนำข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมาเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพ 5 ระดับ ซึ่งบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ได้เสนอเกณฑ์ระดับคุณภาพไว้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง พึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง พึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการพัฒนาและใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้ศึกษาได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งก็คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน และได้นำผลไปวิเคราะห์หาคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น โดยมีลำดับขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Home Town
2. ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test
3. ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown

ผู้ศึกษาได้นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 แบบหนึ่งต่อหนึ่งกับนักเรียนห้อง 4 /2 จำนวน 3 คน ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 1 คน และนำไปทดลองใช้แบบกลุ่มเล็กกับนักเรียนห้อง 4 /2 จำนวน 10 คน ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลางและอ่อน ระดับละ 3 คน และนำไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนห้อง 4/3 จำนวน 32 คน เพื่อศึกษาหาความยากง่ายของ

ภาษา เนื้อหา ความเหมาะสมของรูปภาพและเวลาที่ใช้ ในการทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 ห้อง 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ดังแสดงผลในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown

การทดลอง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ ของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบ หลังเรียน	ค่าเฉลี่ยร้อยละของ คะแนนสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังเรียน	ค่า ประสิทธิภาพ (E1 / E2)
แบบหนึ่งต่อ หนึ่ง	3	75.56	77.22	75.56/77.22
แบบกลุ่มเล็ก	10	80.63	81.25	80.63/81.25
แบบ ภาคสนาม	32	81.05	82.99	81.05/82.99
กลุ่มตัวอย่าง	20	80.26	84.22	80.26/84.22

จากตาราง 5 จากสถิติดังกล่าวแสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน จากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนคิดเป็น ร้อยละ 75.56 หลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 77.22 หลังจากมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ค้นพบจากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และนำไปทดลองแบบกลุ่มเล็กแล้ว สามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.63 แบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.25 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งพัฒนาขึ้น และเมื่อนำไปทดลองใช้แบบภาคสนามแล้ว ได้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการหรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 81.05 หลังเรียนเท่ากับ 82.99 ซึ่งพัฒนาเพิ่มขึ้นจากเดิมอีก และเมื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วได้ค่าของประสิทธิภาพของกระบวนการหรือค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและ

แบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 80.26 ได้ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์หรือค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ 84.83 ซึ่งพัฒนาเพิ่มขึ้นจากเดิม แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด (80/80)

จากที่ได้แสดงผลการศึกษาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะแล้วผู้ศึกษายังได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้แบบเรียน ดังปรากฏผลในตาราง 6

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระหว่างเรียน

ผลจากตารางการวิเคราะห์ข้อมูลและได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ30212) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 ชุดที่ 3 และชุดที่ 4 ระหว่างเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษท้องถิ่นว่ามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นจริง

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ30212) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 ชุดที่ 3 และชุดที่ 4 ระหว่างเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน โดยการหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลปรากฏ ดังปรากฏผลในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ30212) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชุดที่ 1 ชุดที่ 2 ชุดที่ 3 และชุดที่ 4

	แบบฝึกเสริมทักษะ		แบบฝึกเสริมทักษะ		แบบฝึกเสริมทักษะ		แบบฝึกเสริมทักษะ		แบบฝึกเสริมทักษะ	
	เรื่องที่ 1		เรื่องที่ 2		เรื่องที่ 3		เรื่องที่ 4		รวมเรื่องที่ 1-4	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	รวมก่อนเรียน	รวมหลังเรียน
คนที่	10	10	10	10	10	10	10	10	40	40
1	7	8	7	7	7	9	9	10	30	34
2	7	8	7	7	9	10	7	8	30	33

ตาราง 6 (ต่อ)

	แบบฝึก เสริมทักษะ		แบบฝึก เสริมทักษะ		แบบฝึก เสริมทักษะ		แบบฝึก เสริมทักษะ		แบบฝึก เสริมทักษะ	
	เรื่องที่ 1		เรื่องที่ 2		เรื่องที่ 3		เรื่องที่ 4		รวมเรื่องที่ 1-4	
	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ก่อน เรียน	หลัง เรียน	รวม ก่อนเรียน	รวม หลังเรียน
คนที่	10	10	10	10	10	10	10	10	40	40
3	7	7	7	8	9	10	7	7	30	32
4	8	8	6	7	9	10	7	8	30	33
5	9	10	7	8	7	9	9	10	32	37
6	7	9	9	10	6	7	8	9	30	35
7	7	7	8	9	8	9	7	7	30	32
8	7	9	8	7	9	10	8	9	32	35
9	9	10	8	9	9	10	9	10	35	39
10	9	10	9	10	7	9	9	10	34	39
11	8	9	9	10	9	10	8	9	34	38
12	8	9	6	7	9	10	9	10	32	36
13	7	8	7	7	9	9	9	10	32	34
14	9	10	7	8	9	9	7	8	32	35
15	9	9	8	9	8	9	9	10	34	37
16	9	10	8	9	8	9	9	9	34	37
17	8	8	6	7	7	7	8	8	29	30
18	7	8	8	9	8	9	8	9	31	35
19	9	9	9	10	9	10	9	10	36	39
20	9	10	7	8	8	9	8	9	32	36
รวม - \bar{x}	8	8.8	7.55	8.3	8.2	9.2	8.2	9	31.95	35.30
SD	0.92	1.01	1.00	1.17	0.95	0.89	0.83	1.03	1.99	2.54

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 รวมทั้ง 4 เรื่องโดยเฉลี่ยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือมีประสิทธิภาพ 80.12/81.41 แสดงผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นโดยภาพรวมคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 31.95 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.30 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 25 ของคะแนนเต็ม เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นทุกคน มีคะแนนความก้าวหน้าตั้งแต่ 2 ถึง 6 แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นทุกคน

และผู้ศึกษาายังได้แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ดังปรากฏผลในตาราง 7

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ก่อนเรียนและหลัง เรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ท้องถิ่นถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown

คะแนน	N	(\bar{X})	(S.D.)	df	T	p-value
ก่อนเรียน	20	31.95	1.99	19	13.75	.000
หลังเรียน	20	35.30	2.45			

หมายเหตุ: มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เนื้อหาท้องถิ่น ชุด Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.75 สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.10 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า การเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจริง

หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้ศึกษาได้นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายละเอียดปรากฏตามตาราง 8

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความพึงพอใจด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาไม่มาก และไม่ยากเกินไป	4.65	0.57	มากที่สุด
2. เนื้อหาช่วยต่อความเข้าใจว่าเรื่องทั่วไป	4.78	0.42	มากที่สุด
3. เนื้อหาทำให้นักเรียนทราบข้อมูลท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น	4.76	0.43	มากที่สุด
4. นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น	4.88	0.33	มากที่สุด
5. นักเรียนตื่นเต้นและสนุกในการอ่านเนื้อหา	4.34	0.82	มากที่สุด
6. นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่นำสนใจจากเนื้อหา	4.61	0.59	มากที่สุด
7. เนื้อหาน่าสนใจ และเหมาะสมที่จะเผยแพร่ให้คนอื่น ๆ ทราบ	4.63	0.54	มากที่สุด
รวม	4.66	0.53	มากที่สุด
ความพึงพอใจด้านใบงาน			
8. นักเรียนได้ทำใบงานที่หลากหลาย	4.80	0.46	มากที่สุด
9. นักเรียนกระตือรือร้นในการทำใบงาน	4.49	0.68	มากที่สุด
10. นักเรียนตื่นเต้นและสนุกในการทำใบงาน	4.61	0.54	มากที่สุด
11. ใบงานที่นักเรียนทำสอดคล้องกับเนื้อหา	4.83	0.44	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
12. นักเรียนทบทวนใบงานเมื่อทำเสร็จ	4.56	0.63	มากที่สุด
13. ใบงานมีจำนวนเหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไป	4.61	0.59	มากที่สุด
14. นักเรียนสนทนาเรื่องใบงานกับเพื่อนอย่างตื่นเต้น	4.63	0.58	มากที่สุด
รวม	4.64	0.56	มากที่สุด
ความพึงพอใจด้านแบบทดสอบ			
15. แบบทดสอบไม่ยากเกินไป	4.46	0.60	มากที่สุด
16. แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่เหมาะสม	4.80	0.40	มากที่สุด
17. ข้อความในแบบทดสอบไม่ทำให้นักเรียนสับสน	4.70	0.50	มากที่สุด
18. แบบทดสอบทุกข้อสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	4.80	0.50	มากที่สุด
19. แบบทดสอบทุกข้อมีตัวเลือกชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ไม่กำกวม	4.73	0.50	มากที่สุด
20. นักเรียนสนทนาเรื่องแบบทดสอบกับเพื่อนหลังจากสอบเสร็จด้วยความตื่นเต้น	4.60	0.50	มากที่สุด
รวม	4.68	0.50	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.66	0.53	มากที่สุด

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น = 0.53

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 4.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏ ดังนี้

ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.66) รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย = 4.88) รองมาคือ เนื้อหาถ่ายทอดความเข้าใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.78) และเนื้อหาทำให้นักเรียนทราบข้อมูลท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น (ค่าเฉลี่ย = 4.76)

ด้านใบงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.64) รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจ 3 อันดับแรกคือ ใบงานที่นักเรียนทำมีความสอดคล้องกับเนื้อหา (ค่าเฉลี่ย =

4.83) รองลงมาคือ นักเรียนได้ทำใบงานที่หลากหลาย (ค่าเฉลี่ย = 4.80) และนักเรียนสนทนาเรื่องใบงานกับเพื่อนด้วยความยิ้มแย้ม (ค่าเฉลี่ย = 4.63)

ด้านแบบทดสอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.68) รายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจ 3 อันดับแรกคือ แบบทดสอบทุกข้อสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน และแบบทดสอบมีจำนวนข้อที่เหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 4.80) รองลงมาคือ แบบทดสอบทุกข้อมีตัวเลือกชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ไม่กำกวม (ค่าเฉลี่ย = 4.73) และข้อความในแบบทดสอบไม่ทำให้นักเรียนสับสน (ค่าเฉลี่ย = 4.70)

จึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นใบงานที่นักเรียนทำมีความสอดคล้องกับเนื้อหา แบบทดสอบทุกข้อสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน และมีจำนวนข้อที่เหมาะสม

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม

โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest–Posttest Design กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 พะเยา เชียงราย จำนวน 20 คน ซึ่งทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ปรากฏผลดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องเหมาะสม และ สอดคล้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีประสิทธิภาพ 80.26/84.22 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สรุปความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด 4.66 (SD 0.53)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นบ้านถ้ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.26/84.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น สุดสายใจ ชาญณรงค์ (2540) ผลการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของพิทยา คำตาเทพ (2542) การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษหลักสูตรท้องถิ่นของมานพ พุ่มจิตร (2544) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นของวิไลรัตน์ วสุริย์ (2545) และแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโดยใช้เอกสารของจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นของธียนพร ชาวสะอาด (2549) ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1.1 ผู้ศึกษาได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน ถ้าป็นวิทยาคม พุทธศักราช 2551 รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน รวมทั้งการศึกษาข้อมูลท้องถิ่นเพื่อจะนำข้อมูลนั้นมาเขียนเป็นภาษาอังกฤษแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามขั้นตอนจนเอกสารที่ได้ค่อนข้างสมบูรณ์ แล้วนำมากำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และสร้างกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยไม่น่าเบื่อ เช่น การจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้กับบริบทใหม่ และการจับใจความสำคัญด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การตรวจสอบประโยคว่าถูกหรือผิด การเติมคำหรือข้อมูล การตอบคำถามแบบเลือกตอบ การเรียงลำดับขั้นตอนและการบอกสรรพนามที่อ้างอิง กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย หรือจำเจ อีกทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาทำให้นักเรียนไม่หลงประเด็นหรือสับสน และที่สำคัญคือแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่น ได้ผ่านการทดลองประสิทธิภาพมาแล้ว 3 กลุ่มคือ แบบหนึ่งต่อหนึ่ง แบบกลุ่มเล็ก และแบบภาคสนามชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และได้นำมาแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงจนได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ

1.2 เอกสารแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่มีเนื้อหาท้องถิ่นสร้างขึ้นตามขั้นตอนการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นตามแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญเช่น พิทยา คำตาเทพ (2542) อุษามะหะหมัด (2548) และ ธียนพร ชาวสะอาด (2549) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอ่าน

อย่างต่อเนื่องตามลำดับกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการที่หลากหลายเช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการนำเสนอทำให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเรียนรู้ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และกิจกรรมหลังอ่าน (Post reading) เป็นการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน รวมทั้งนำความรู้ด้านภาษาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ กล่าวคือ ผู้เรียนจะตอบสนองสิ่งที่เราได้ดีในระยะเวลาใกล้เคียงกัน สิ่งเราในที่นี้คือ กิจกรรมทำยบและแบบทดสอบทำยบ

2. จากผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่นที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเน้นนักเรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงแบบร่วมมือกัน ผ่านกระบวนการทักษะหลายอย่างเช่น กระบวนการคิดรวบยอด กระบวนการสื่อสาร กระบวนการนำเสนอ และกระบวนการกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันทำให้นักเรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวของรุ่ง แก้วแดง (2541, หน้า 22) ที่ว่า “ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายสนุกสนาน และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการปฏิบัติกิจกรรมที่นักเรียนชอบ นักเรียนได้สร้างความคุ้นเคย เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญเท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึที่ดีต่อการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข” สอดคล้องกับ ธิยานันท์ ขาวสะอาด (2549) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ พิทยา คำตาเทพ (2542) ที่ได้พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปางผลการวิจัยพบว่าบทเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นทั้ง 5 บทเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของนักเรียนและสอดคล้องกับ วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2545) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคมที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ30212) มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown ในระดับดีมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้ให้ความคิดเห็นในด้านเนื้อหา ด้านใบงานและ ด้านแบบทดสอบโดยสรุปดังนี้ นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาท้องถิ่น เนื้อหาต่อความเข้าใจว่าเรื่องทั่วไป เนื้อหาทำให้ทราบข้อมูลท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ใบงานที่นักเรียนทำสอดคล้องกับเนื้อหา นักเรียนได้ทำใบงานที่หลากหลาย นักเรียนสนทนาเรื่องในงานกับเพื่อนอย่างตื่นเต้น นักเรียนตื่นเต้นและสนุกในการทำใบงาน แบบทดสอบทุกข้อสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่เหมาะสม และแบบทดสอบทุกข้อมีตัวเลือกที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน ไม่กำกวม สอดคล้องกับ ชียาน์พร ชาวสะอาด (2549) วิไลรัตน์ วสุริย์ (2545) และมานพ พุ่มวิจิตร (2544) ว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการใช้แบบฝึกก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ หลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม มีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown ผ่านการประเมินความถูกต้อง เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญและนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ก่อนการนำมาทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง อีกทั้ง เนื้อหาที่ได้ใช้ประกอบบทอ่านเป็นบริบทท้องถิ่นใกล้ตัวนักเรียน มีความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านทำให้ เข้าใจเนื้อหาและนำเอาประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านได้ดีซึ่งเป็นไปตามแนวคิด ของกู๊ดแมน (Goodman, 1971) และ โคดี้ (Cody, 1981) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้เดิมจะเป็นตัวเร่งให้ ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น เช่น การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เขียนนั้น ผู้อ่านก็จะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้สื่อออกมาได้เร็วกว่าผู้ไม่เข้าใจวัฒนธรรมนั้น แสดงว่านักเรียนได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน Thumpin is My Hometown ที่มีเนื้อหาท้องถิ่นซึ่งใกล้ ตัวนักเรียน ตรงกับประสบการณ์เดิมและความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการนำเอาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น ไปทดลอง

ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ หรือพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหา
ท้องถิ่น ในเรื่องอื่น ๆ เช่น ประเพณี วิถีชีวิตปราชญ์ชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้
แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น กับเนื้อหาทั่วไป

3. ควรนำเอารูปแบบ และกระบวนการทดลองในครั้งนี้นำไปทำการทดลองกับ
เนื้อหาวิชาของกลุ่มสาระอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว).
- กรมวิชาการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรณิกา ทรงสัจย์. (2544). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- กรรณิการ์ พวงเกษม.(2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กาญจนา วัฒอายุ. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธนพรการพิมพ์.
- กุศยา แสงเดช. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. นครสวรรค์: หจก.ริมปิงการพิมพ์.
- เกียรติชัย ยานะรังษี. (2540). ผลของการสอนแบบ เคตบับลิวแอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- จรัส ภูพานนิล. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิตาภา ฉันทานนท์. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้(Schema Theory). วารสารวิชาการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- จิราพร หนูลอย. (2550). **ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน.** กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาคาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). **การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาชุดวิชาสื่อการสอน หน่วยที่ 1- 5.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ดวงพร आयुการ.(2547). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทางศิลปะสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ
- ดรุณี เรือนใจมั่น (2546). **การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ดารารัตน์ คำสวัสดิ์. (2549). **ปัจจัยด้านแบบการคิดและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ดาราวรรณ แก้วศรีทอง. (2552). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6** วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). **นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทรงศรี สดคมขำ. (2547). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). **สังคมวิทยา.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไอเอส พรินส์เฮาส์.
- ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2548). **ภาษาไทย 1.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ธานีพร ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์พรีนธ์.
- ธียนันพร ขาวสะอาด. (2549). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้าง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ธีระศักดิ์ สุรินทรานุรักษ์. (2552). การพัฒนาการอ่านจับใจความ โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ ชุด Buriram My Hometown กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. บุรีรัมย์. โรงเรียนอนุบาลกระสัง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ธัญลักษณ์ เพ็ชรจัด.(2547). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- นิรมล ศตวุฒิ และศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2546). การเขียนเอกสารวิชาการ . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและมนุษย์สัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา (ARICA Model) และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ประคองศรี สายทอง. (2545). การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ประทีน มหาจันทร์. (2512). คู่มืออบรมนักเรียน. โรงเรียนสาธิตพิบูลย์บำเพ็ญ วิทยาลัยวิชาการบางแสน.

- ประภา บุญรวบ. (2552). ผลการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดท่าวโคตรอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: โรงเรียนเทศบาลวัดท่าวโคตร.
- ประเทือง ประจวบสุข. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมใช้พจนานุกรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ประเสริฐ พลอยบุตร. (2550). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนบ้านหนองจอกวังกำแพง อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ปรารธนา ศรีสุข. (2544). การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาการศึกษา.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). หลักการวัดผลประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แฮ็ลส์ออฟเคอร์มอสท์.
- พิทยา คำตาเทพ. (2542). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พิสณุ พองสี. (2558). วิจัยชั้นเรียน: หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- พิมลรัตน์ ธนรัตน์พิมลกุล. (2541). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พัชรินทร์ วงศ์ศุภเลิศ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการศึกษากทมมหานคร สำนักงานเขตบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

- ภาณุมาศ เชื้อเพชร. (2551). รายงานผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอจังหวัดสุพรรณบุรี. สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2558 จาก www.vcharkarn.com/uploads/194/194313.doc
- ภาษิต สุโพธิ์.(2547). การใช้แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติบริเวณโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- มานพ พุ่มจิตร์. (2544). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2547). อ่านเป็น : เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชัน
- มาเรียม นิลพันธ์.(2547). วิธีวิจัยทางพฤติกรรมทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. นครปฐม: โครงการส่งเสริมการผลิตตำรา เอกสารประกอบการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แม่นมมาส ขวลิต. (2544). แนวทางส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- ยีนยง ราชวงศ์. (2546). คุณภาพของเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2558 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/363102>
- ยุพิน ศรฉัตรรักษ์. (2550). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่อง มรรยาทชาวพุทธที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- รักพงษ์ วงษ์ธานี. (2544). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงคนในการเรียนและความพึงพอใจ ในการเรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวิธีเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- รัญจิตร์ แก้วจำปา.(2544). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร. พัฒนาศึกษา.

- รัตนา ตีศาภา. (2544). ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระบัว. สารนิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วิลาช จัติวัตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม; มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิฑูรย์ รองศรีแย้ม. (2534). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิไลรัตน์ วสุรีย์. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น พิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- ศรีสกุล จิรรัตน์สกุล. (2548). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเภทเกมเพื่อฝึกทักษะการอ่านจนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). การวิเคราะห์หุระดับ: Multi-Level Analysis. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภพงศ์ คล้ายคลึง. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และทักษะการทดลองโดยใช้ชุดปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สนม ครุฑเมือง. (2549). การเขียนเชิงวิชาการ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สกา ว พิมพัรัตน์. (2551). การส่งเสริมแรงจูงใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมบัติ ขวัญดีและเสนาะ สมานหมู่. (2542). เทคนิคการทำผลงานวิชาการและการเข้าสู่ตำแหน่งอาจารย์ 3 ของ ก.ค. กรุงเทพฯ: เสมารธรรม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. กาลิณธุ์: ประสานการพิมพ์.

- สายหยุด จันทรมา. (2549). **ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Food for Health.** วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อุตรดิตถ์.
- สายสุนีย์ ปาวงศ์. (2548). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ได้รับการสอนแบบซิปปาและแบบสืบเสาะหาความรู้.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุดสายใจ ชาญณรงค์. (2540). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- สุชาดา ชัยวิวัฒน์ตระกูล.(2544). **การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักการและวิธีสอนอ่านภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **การผลิตแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน.** ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวิทย์ หิรัญยกาณนธ์ และคณะ. (2540). **พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา .** กรุงเทพฯ: โอเคิวนาค เซ็นเตอร์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2548). **20 วิธีการจัดการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุเมธ แสงนาจร. (2542). **รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ: กรณีศึกษาในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2547). **การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (electronic resource).** การค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์. (2549). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 (อ 33101) โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี.** วิทยานิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- อรัญญา แพงเพ็ง. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแปลงทางเรขาคณิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และความพึงพอใจต่อการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมจีเอสพีเป็นสื่อกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม., มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อารีย์ สังฆานาคินทร์. (2542). การใช้บทอ่านที่มีบริบทไทยในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- อุษา มะหะหมัด. (2548). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจจากนิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ
- อรรณพ ตัญญา. (ม.ป.ป.). “รายงานการใช้และพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนและแผนการสอนที่ใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาการผสมดินปลูก (ช 0155) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5”. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2555, จาก <https://ponchai55.files.wordpress.com/2010/07/e0b89ae0b897e0b897e0b8b5e0b988-5.doc>
- อมรรัตน์ นัตดาหลง. (2551). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อุมาภรณ์ ทองเสมอ. (2548). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานและรูปภาพสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, ภูเก็ต.
- อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- อัมเรศ เนตาลีทธิ. (2545). ความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเมโทรเทคโนโลยี เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- Alderson, J. C. (2000). **Assessing reading**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Carrell, Patricia L. and Eisterhold, Joan C. (1983). **Schema Theory and ESL Reading Pedagogy: TESOL Quarterly**. 17 (December) 1983, 553–567.
- Cody, James. (1981). **A Psycholinguistic Model of the ESL Reading, Reading in a Second Language**. Rowley, Massachusetts: Bury House.
- Coady, J. (1979). **A psycholinguistic Model of the ESL Reader**. Reading in a Second Language. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Day, R. R., and Bamford, J. (1998). **Extensive Reading in the Second Language Classroom**. New York: Cambridge University Press.
- Dechant. (1982). **Improving the Teaching of Reading**. New Jersey: Prentice Hall.
- Devine, Thomas G. (1986). **Teaching Reading Comprehension**. Theory to Practice. Newton: Atlyn and Bacon.
- Dubin, Fraida. (1982). **What Every EFL Teacher Should Know about Reading?, English Teaching Forum**. 2 (July 1982), 14–23.
- Esky, David E. (1986). **Theoretical Foundations, in Teaching Secondary Language Reading for Academic Purposes**. Massachusetts: Addison–Wesley.
- Fred Luthans. (1998). **Organizational Behavior 8 th ed**. New York: McGraw–Hill
- Gebhard, Jerry G. (1987). **Successful Comprehension: What teachers can do before students read**. English Teaching Forum 9 (April 1987), 21–23.
- Goodman, K. S. (1971). **The Psychology of Second Language**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Johnson, D. W. et al. (1984). **Circle of Learning Cooperation in Classroom**. Washington: s.l.
- Kuder, Frederic G. and M.W. Richardson. (1937). **The Theory of the Estimation of Test Reliability”, Psychometrika**. 2 (September 1937).
- Lemlech, J. K. (1984). **Curriculum and Instructional Methods for the Elementary School**. New York: Macmillan Publishing Company.
- Maslow. (1943). **Maslow’s Hierarchy of needs**. Retrieved DEC 16, 2015, from http://en.wikipedia.org/wiki/Maslow/shierarchy_of_needs.

- Obah, T. Y. (1983). **Prior Knowledge and the Quest for New Knowledge: The third World Dilemma**. *Journal of Reading* 27 (November 1983), 129–133.
- Verna, Ness M. (1997). **Using materials to Teach Writing**. *English Teaching Forum* 35, 1 (January 1997), 49–50.
- Weaver, W.W. In C.E. Shannon, & W.W. Weaver (1949) **The Mathematical Theory of communication** Urbana IL: University of Illinois
- William Boyd Allen. (1994). **Teacher Morale and Sense of Efficacy as Phycho–Social Variables: Prestige**, *Dissertation Abstracts International*. (September 1994), 3274–A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. พศ.ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา
2. นายวิลาศ เขื่อนแก้ว ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม อำเภอดอกคำใต้
จังหวัดพะเยา
3. นางพุกษา พรหมเสน ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนดอกคำใต้วิทยาคม อำเภอดอกคำใต้
จังหวัดพะเยา

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยงานวิจัยนี้ เป็นวิจัยเป็นรูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design จากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณแบบสอบถาม และรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

แบบประเมิน

- แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้วัดชี้ความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจับใจความภาษาอังกฤษ

- แบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown
- ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown

แบบสอบถาม

- แบบสอบถามความสนใจและความต้องการของนักเรียนในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ
- แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ

5	Comprehension Meaning vocabulary	How big is Thumpin area? a. It is the biggest district in Phayao. b. It is the smallest district in Phayao. c. It is as big as Dokkhamtai District. d. It is smaller than Dokkhamtai District.			
6	Comprehension Meaning vocabulary	Which river is NOT the significant river in Thumpin ? a. Rong chang River, NamOokroo river b. Pa Sak River c. MaeNamrongsak Rever d. Rong chang River, MaeNamrongsak Rever			
7	Meaning	90 percent of the people are Buddhists; the other 10 percent of them are Christians. What does the word “other” refer to? a. Buddhists b. people c. 90 percent d. Christians			
8	Comprehension Meaning vocabulary	Pete is Christian and came to Thumpin last month. If he would like to go to a local church, where should he go? a. Ban Thumnai b. Ban ThumAnamai c. Ban ThumRatbomrung d. Ban Thumsunsai, Ban ThumMongkol			
9	Meaning	Which is NOT the industrial crop in Thumpin? a. rubber b. tobacco c. rice d. corn			
10	Meaning	พระธาตุจอมศีลคู่บ้าน เจ้าล้านช้างคู่เมือง นามลือเลื่องคูบกา รุกขชาติเพลินตา ถิ่นประชาคนดี ประเพณีล้ำค่า According to the slogan of Thumpin, what is NOT mentioned? a. Attractive Place b. Nature c. Ancient Remain d. Way of life			

18	Comprehension Meaning vocabulary	Have you ever visited these places before? a. Yes, I have. b. No, I have c. Yes, I do d. No, I do			
19	Comprehension Meaning vocabulary	Which other tourist attractions in BanThum do you know and want to visit? a. Sunrook National Park b. Jao Por lan chang c. Wat suwannakuha Temple d. Thum cave			
20	Comprehension Meaning Vocabulary	Which other tourist attractions in BanThum do you know and want to visit? a. Sunrook National Park b. Jao Por lan chang c. Wat suwannakuha Temple d. Thum cave			
21.	Comprehension Meaning vocabulary	<p>Read the following paragraph and answer questions 21–24</p> <p>The origin of the worshipping ceremony at Suwannakuha Temple cannot be dated back. However, people in the older generations believe that this tradition has been practiced for many centuries. With the cooperation between Thumpin District, other government offices in Thumpin, public enterprises, merchants, and people of Thumpin, the ceremony is usually held on Visakha Bucha’s Day every year in order to make merit for the ancestors and to get a blessing. It also helps maintain Buddhism which is the national religion of Thailand and the main religion which people in Thumpin practice. More importantly, this is a way to preserve and continue the precious local ceremony for the future generations.</p> <p>According to the passage, public enterprises (line 3) may be _____</p> <p>a. Thumpin Police Station b. Suwannakuha Temple c. Thumpin Fresh Market d. Krung Thai Bank</p>			

22	Comprehension Meaning vocabulary	<p>What does the sentence “<i>The origin of worshipping ceremony at Suwannakuha Temple cannot be dated back</i>” (line 1) mean?</p> <p>a. It is an annual ceremony in Thumpin. b. The date of ceremony is uncertain. c. No one knows when was originated. d. It originated from Sama Tod ceremony.</p>			
23	Comprehension Meaning vocabulary	<p>According to the passage, what is NOT mentioned?</p> <p>a. The important of the ceremony b. The activities of the ceremony c. The history of the ceremony d. The date of ceremony</p>			
24	Comprehension Meaning vocabulary	<p>According to the passage, we can assume that _____</p> <p>a. the villagers in Thumpin District do not like to be modern. b. Suwannakuha Temple is very famous and important in Thumpin. c. the worship ceremony at Suwannakuha Temple is important for Thumpin people. d. the worship ceremony at Suwannakuha Temple always takes place in the temple.</p>			
25	Comprehension Meaning vocabulary	<p>What activity people DO NOT do in worshipping ceremony at Suwannakuha Temple?</p> <p>a. Offering food to the monks. b. Setting the birds and fish free. c. Attending the sermon or practice the meditation. d. Walking in procession with lighted candles around the temple.</p>			

26	Comprehension Meaning vocabulary	<p>Read the following paragraph and answer questions 26 – 27.</p> <p>"Jao por lan chang" is the name of the animal (chang means an elephant) which is in Thumpin sub-District and long of river. In the past, this area was a dense forest. Therefore, it was reserved by the villagers. They did not do any farming in this forest because they believed that there was a guardian spirit protecting and taking care of this Jao por lan chang.</p> <p>6. According to the passage, what does the word " Jao por lan chang " mean?</p> <p>a. A small vehicle that travels on water b. A smaller passage used for carrying water c. A large amount of water covering an area that is dry d. An area that is dense forest or covered with a layer of water</p>			
27	Comprehension Meaning vocabulary	<p>According to the passage, the word "it" in line 2 refers to _____</p> <p>a. tree b. Jao por lan chang c. forest d. guardian spirit</p>			
28	Comprehension Meaning vocabulary	<p>Choose the word from the choices to complete the following sentence.</p> <p>In 2007, many government sectors, private entrepreneurs, merchants, and people in Thumpin _____ donations from people to build a new shrine for the God of Jao por lan chang.</p> <p>a. collected b. collecting c. has collected d. have collected</p>			

29	Comprehension Meaning vocabulary	Why did the people build a shrine for God of Jao por lan chang? a. To hurt the people who came into the forest and cut down the trees. b. To be the place for him to live in and people can worship. c. To protect and take care of Thumpin people and the tourists. d. To be a monument for Thumpin people.			
30	Comprehension Meaning vocabulary	What does worshipping ceremony at Jao por lan chang show you about? a. Belief b. Democracy c. Human right d. Human being			
31.	Comprehension Meaning vocabulary	Of which government that One Tambon One Product project was launched? a. Mr. Chuan Leekphai b. Mr. Abhisit Vejjajiva c. Dr. Thaksin Shinawatra d. Mr. Samak Soonthornwech			
32	Comprehension Meaning vocabulary	What is the product from Ban Thumpin? a. Spicy chili paste b. Tribal – style necktie c. Compress herbal ball d. Woven rattan table lamp			
33	Comprehension Meaning vocabulary	What is the most famous weaving product in Phaka Village? a. plaid b. bag c. trousers d. cloth			
34	Comprehension Meaning vocabulary	Which place is well – known for multi – purpose liquid? a. Hua Fai Village b. Ban Du Village c. Don Kaew Village d. Ban Muang Village			

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	0	1	0.66	สอดคล้อง
4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	0	2	0.66	สอดคล้อง
6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	0	2	0.66	สอดคล้อง
22	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3			
29	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
31	1	1	0	2	0.66	สอดคล้อง
32	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
33	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
34	1	1	1	1	0.66	สอดคล้อง
35	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
36	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
37	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
38	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
39	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
40	1	1	0	2	0.66	สอดคล้อง

ข้อสอบที่วัดได้ตามจุดประสงค์และค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.94

ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่น Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก รายข้อ (r)	ข้อ	แสดงค่าความ ยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก รายข้อ (r)
1	0.63	0.6	16	0.67	0.4
3	0.63	0.73	18	0.67	0.4
4	0.6	0.4	19	0.7	0.27
5	0.67	0.4	20	0.7	0.33
6	0.7	0.47	21	0.57	0.6
7	0.67	0.53	22	0.6	0.4
8	0.7	0.6	23	0.57	0.47
9	0.7	0.47	24	0.53	0.53
10	0.67	0.4	25	0.47	0.4
11	0.63	0.47	26	0.67	0.4
12	0.63	0.47	27	0.62	0.4
13	0.6	0.53	28	0.6	0.4
14	0.63	0.4	29	0.63	0.47
15	0.63	0.47	30	0.6	0.4
16	0.63	0.6	16	0.67	0.4
17	0.63	0.6	17	0.67	0.33
18	0.63	0.73	18	0.67	0.4
19	0.6	0.4	19	0.7	0.27
20	0.67	0.4	20	0.7	0.33
21	0.7	0.47	21	0.57	0.6

ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก รายข้อ (r)	ข้อ	แสดงค่า ความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนกราย ข้อ (r)
22	0.67	0.53	22	0.6	0.4
23	0.7	0.6	23	0.57	0.47
24	0.7	0.47	24	0.53	0.53
25	0.67	0.4	25	0.47	0.4
26	0.63	0.47	26	0.67	0.4
27	0.63	0.47	27	0.62	0.4
28	0.6	0.53	28	0.6	0.4
29	0.63	0.4	29	0.63	0.47
30	0.63	0.47	30	0.6	0.4
31	0.67	0.4	20	0.7	0.33
32	0.7	0.47	21	0.57	0.6
33	0.67	0.53	22	0.6	0.4
34	0.7	0.6	23	0.57	0.47
35	0.7	0.47	24	0.53	0.53
36	0.67	0.4	25	0.47	0.4
37	0.63	0.47	26	0.67	0.4
38	0.63	0.47	27	0.62	0.4
39	0.6	0.53	28	0.6	0.4
40	0.63	0.4	29	0.63	0.47

ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.47 – 0.70

ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.27 – 0.73

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)	คะแนนผลต่าง (D)	คะแนนผลต่าง (D ²)
1	11	22	11	121
2	13	23	10	100
3	15	25	10	100
4	10	23	13	169
5	11	26	15	225
6	13	24	11	121
7	15	25	10	100
8	9	23	14	196
9	14	24	10	100
10	15	23	8	64
11	13	26	13	169
12	14	24	10	100
13	17	28	11	121
14	14	24	10	100
15	11	24	13	169
16	13	28	15	225
17	16	25	9	81
18	11	27	16	256
19	13	28	15	225
20	12	27	15	225
21	15	25	10	100
22	17	29	12	144
23	12	26	14	196
24	16	27	11	121
25	13	25	12	144

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)	คะแนนผลต่าง (D)	คะแนนผลต่าง (D ²)
26	14	26	12	144
27	14	29	15	225
28	16	26	10	100
29	17	26	9	81
รวม	394	738	344	4,222
ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	13.59	25.45	11.86	145.59
S.D.	2.15	1.90	2.25	54.94

แบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน

ชุด Thumpin is My Hometown

คำชี้แจง

1. แบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม
2. โปรดอ่านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown ให้ละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับผลการประเมินตามความเป็นจริง
3. ระดับผลการประเมินมี 5 ระดับคะแนน ดังนี้
 - คะแนน 5 หมายถึงมีความถูกต้องเหมาะสม ในระดับมากที่สุด
 - คะแนน 4 หมายถึงมีความถูกต้องเหมาะสม ในระดับมาก
 - คะแนน 3 หมายถึงมีความถูกต้องเหมาะสม ในระดับปานกลาง
 - คะแนน 2 หมายถึงมีความถูกต้องเหมาะสม ในระดับน้อย
 - คะแนน 1 หมายถึงมีความถูกต้องเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

เรื่องที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคำแนะนำในการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุด Thumpin is My Hometown <ul style="list-style-type: none"> 1.1 สื่อความหมายชัดเจน 1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ชัดเจน 1.3 เร้าความสนใจของนักเรียน 					
2. จุดประสงค์ของเอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุด Thumpin is My Hometown <ul style="list-style-type: none"> 2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาในเอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุด Thumpin is My Hometown 2.2 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน 					
3. ด้านเนื้อหา <ul style="list-style-type: none"> 3.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown 3.2 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน 3.3 เนื้อหาชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย ไม่สับสน 3.4 เนื้อหามีความยากง่ายพอเหมาะ 3.5 เนื้อหาน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน 					

<p>3.6 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ (จากง่ายไปหายาก)</p> <p>4. กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านชุด Thumpin is My Hometown</p> <p>4.1 เหมาะสมกับเวลา</p> <p>4.2 ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>4.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน</p> <p>5. การวัดและประเมินผล</p> <p>5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown</p> <p>5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>5.3 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา</p> <p>6. ความสะดวกในการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown ไปใช้</p> <p>6.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก</p> <p>6.2 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สามารถนำไปใช้ได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า</p>					
--	--	--	--	--	--

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	(\bar{x})	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านคำแนะนำในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown						
1.1 สื่อความหมายชัดเจน	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
1.2 บอกรายละเอียดของเนื้อหาได้ชัดเจน	5	4	5	14	4.67	มากที่สุด
1.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน	5	4	4	13	4.33	มากที่สุด
2. จุดประสงค์ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown						
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
2.2 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
3. ด้านเนื้อหา						
3.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของเอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุด Thumpin is My Hometown	5	5	4	14	4.67	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาชัดเจน กระชับ เข้าใจง่าย ไม่สับสน	4	5	5	14	4.67	มากที่สุด
3.4 เนื้อหามีความยากง่ายพอเหมาะ	4	5	4	13	4.33	มากที่สุด
3.5 เนื้อหาน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	4	4	13	4.33	มากที่สุด
3.6 เนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ (จากง่ายไปหายาก)	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
4. กิจกรรมในเอกสารประกอบการเรียนการสอน ชุด Thumpin is My Hometown						
4.1 เหมาะสมกับเวลา	4	4	4	12	4	มาก
4.2 ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น	4	5	5	14	4.67	มากที่สุด
4.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน	5	4	4	13	4.33	มากที่สุด

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	(\bar{x})	แปลผล
	1	2	3			
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
5.3 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา						
6. ความสะดวกในการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown ไปใช้						
6.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก	4	5	5	14	4.67	มากที่สุด
6.2 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ชุด Thumpin is My Hometown สามารถนำไปใช้ได้อย่างประหยัดและคุ้มค่า	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย					4.75	มากที่สุด

แบบสอบถามความสนใจและความต้องการของนักเรียน
ในทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ
สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย- พะเยา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลความสนใจและความต้องการของนักเรียน คณะครู ชุมชน ในทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย - พะเยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. สถานภาพ () ครู () นักเรียน () ชุมชน

ตอนที่ 2 โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างตามลำดับความสนใจ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ระดับ 10 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการมากที่สุด ระดับ 5 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่ห้า
 ระดับ 9 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่เก้า ระดับ 4 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่สี่
 ระดับ 8 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่แปด ระดับ 3 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่สาม
 ระดับ 7 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่เจ็ด ระดับ 2 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่สอง
 ระดับ 6 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับที่หก ระดับ 1 หมายถึง มีความสนใจและความต้องการอันดับน้อยที่สุด

ที่	ด้าน/เนื้อหา	ใส่เครื่องหมาย ✓ ตามลำดับความสนใจ									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
สถานที่/ข้อมูลทั่วไป											
1.	ประวัติและข้อมูลทั่วไปของตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
2.	แหล่งท่องเที่ยวในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
3.	อาชีพของคนในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
4.	อาหารพื้นบ้านในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
เทศกาล/สินค้า/วัฒนธรรม											
5.	เทศกาลในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
6.	สินค้าและผลิตภัณฑ์ ในตำบลบ้านถ้ำ (OTOP)	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
7.	ศิลปวัฒนธรรมและการแสดงพื้นบ้าน ในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
บุคคล/ภูมิปัญญา											
8.	ชาวไทยภูเขาในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
9.	บุคคลตัวอย่างในบุคคลที่ประสบความสำเร็จในตำบลบ้านถ้ำ	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩
10.	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียน
เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ
ท้องถิ่นบ้านถ้ำ
สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย- พะเยา

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลความความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการเรียนเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย - พะเยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

3. เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างตามลำดับความพึงพอใจ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

ที่	รายการ	1	0	-1
ความพึงพอใจด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาไม่เยอะ และยากเกินไป			
2	เนื้อหาง่ายต่อความเข้าใจว่าเรื่องทั่วไป			
3	เนื้อหาทำให้นักเรียนทราบข้อมูลท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น			
4	นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น			
5	นักเรียนตื่นเต้นและสนุกในการอ่านเนื้อหา			
6	นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ที่นำสนใจจากเนื้อหา			
7	เนื้อหาน่าสนใจ และเหมาะสมที่จะเผยแพร่ให้คนอื่นทราบ			
ความพึงพอใจด้านใบงาน				
8	นักเรียนได้ทำใบงานที่หลากหลาย			
9	นักเรียนกระตือรือร้นในการทำใบงาน			
10	นักเรียนตื่นเต้นและสนุกในการทำใบงาน			
11	ใบงานที่นักเรียนทำสอดคล้องกับเนื้อหา			
12	นักเรียนทบทวนใบงานเมื่อทำเสร็จ			
13	ใบงานมีจำนวนเหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไป			
14	นักเรียนสนทนาเรื่องใบงานกับเพื่อนอย่างตื่นเต้น			
ความพึงพอใจด้านแบบทดสอบ				
15	แบบทดสอบไม่ยากเกินไป			

16	แบบทดสอบมีจำนวนข้อที่เหมาะสม			
17	ข้อความในแบบทดสอบไม่ทำให้นักเรียนสับสน			
18	แบบทดสอบทุกข้อสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน			
19	แบบทดสอบทุกข้อมีตัวเลือกชัดเจนไม่ซ้ำซ้อน ไม่กำกวม			
20	นักเรียนสนทนาเรื่องแบบทดสอบกับเพื่อนหลังจากสอบเสร็จ ด้วยความ ดีใจ			

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

- คำชี้แจง**
- แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชุด Thumpin is My Hometown สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม
 - โปรดอ่านแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ชุด Thumpin is My Hometown ให้ละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับผลการประเมินตามความเป็นจริง
 - ระดับผลการประเมินมี 5 ระดับคะแนน ดังนี้
 - คะแนน 5 หมายถึงความถูกต้องเหมาะสม ในระดับมากที่สุด
 - คะแนน 4 หมายถึงความถูกต้องเหมาะสม ในระดับมาก
 - คะแนน 3 หมายถึงความถูกต้องเหมาะสม ในระดับปานกลาง
 - คะแนน 2 หมายถึงความถูกต้องเหมาะสม ในระดับน้อย
 - คะแนน 1 หมายถึงความถูกต้องเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 มีความชัดเจนถูกต้อง					
1.2 ครอบคลุมเนื้อหา					
1.3 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการทำกิจกรรม					
2.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของ ผู้เรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.3 น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง					
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา					
3.2 เสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนากระบวนการคิด					
3.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง.....					
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา					
3.5 ช่วยให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน / ผลงานได้สำเร็จ					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านสื่อการสอน					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาและกิจกรรม					
4.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสมเป็นรูปธรรมเข้าใจง่าย					
4.3 ภาพประกอบมีความเหมาะสม					
4.4 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
4.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
4.6 สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้					
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้					
5.1 การประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง					
5.3 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลชัดเจนจนสามารถประเมินได้					
5.4 กำหนดเครื่องมือประเมินผลถูกต้อง สอดคล้องกับวิธีการวัดผล และ ประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา
ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	(\bar{x})	แปลผล
	1	2	3			
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 มีความชัดเจนถูกต้อง	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมเนื้อหา	5	5	4	14	4.67	มากที่สุด
1.3 สอดคล้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	5	5	4	14	4.67	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาในการทำกิจกรรม	5	4	4	13	4.33	มาก
2.2 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	14	5.00	มากที่สุด
2.3 น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	5	4	5	15	4.67	มากที่สุด
2.4 น่าสนใจและนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ และ เนื้อหา	5	5	4	14	4.67	มากที่สุด
3.2 เสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนา กระบวนการคิด	4	3	3	10	3.33	มาก
3.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม สร้างสรรค์ ความรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
3.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา	5	5	4	14	4.67	มากที่สุด
3.5 ช่วยให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน / ผลงานได้สำเร็จ	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
4. ด้านสื่อการสอน						
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
4.2 เนื้อหาถูกต้องเหมาะสมเป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย	4	5	5	14	4.67	มากที่สุด
4.3 ภาพประกอบมีความ เหมาะสม	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
4.4 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	มากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
4.6 สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนและสามารถพัฒนาผู้เรียนได้	5	4	5	44	4.67	มากที่สุด

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	(\bar{x})	แปลผล
	1	2	3			
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้						
5.1 การประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
5.2 ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
5.3 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลชัดเจนจนสามารถประเมินได้	5	4	4	13	4.33	มากที่สุด
5.4 กำหนดเครื่องมือประเมินผล ถูกต้องสอดคล้องกับวิธีการ วัดผลและประเมินผล	5	5	5	15	5.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย				4.75		มากที่สุด

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ นามสกุล	เดือนฉาย จินดา
วัน เดือน ปี เกิด	14 มกราคม 2520
ที่อยู่ปัจจุบัน	246/16 ถนนพหลโยธิน ตำบลแม่ต๋ำ อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 56120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูวิทยฐานะชำนาญการ
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2552	ครูชำนาญการ โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา
พ.ศ. 2547	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนปางหัดสหศาสตร์ จังหวัดเชียงราย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2542	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ผลงานตีพิมพ์

ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เดือนฉาย จินดา. (2559). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นบ้านถ้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน
ถ้ำปินวิทยาคม จังหวัดพะเยา. ในงานประชุมวิชาการระดับชาติของ
สมาชิกร่วมมือวิชาการ วิจัยสายมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ ครั้งที่ 9 (หน้า 562-574). พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานตีพิมพ์อื่น ๆ -